HATE TRACKERS INTO ACTION

Összefoglaló

A polgári szerepvállalás előmozdítására és a a gyűlöletbeszéd ellen

A projekt készítője:

Támogató:

Co-funded by
the European Union

Az Európai Unió finanszírozásával. A kifejtett nézetek és vélemények azonban kizárólag a szerző(k)éi, és nem feltétlenül tükrözik az Európai Unió vagy az Európai Oktatási és Kulturális Végrehajtó Ügynökség (EACEA) álláspontját. Sem az Európai Unió, sem az EACEA nem tehető felelőssé azokért.

TARTALOMJEGYZÉK

Magyarázatok

A Web 3.0 és a bevált gyakorlatok megközelítése — **4. o.**

Bevezetés

Előszó: A gyűlöletnyomozók akcióba lépnek — **7. o.**

A HTIA útmutató és a kompendium — **9. o.**

Országok közötti módszertani megjegyzések — **14. o.**

Nemzeti bevált gyakorlatok

Ciprus – Hope For Children CRC Policy Center – **22. o.**

Csehország – Youth Included — **29. o.**

Olaszország – C.I.F.A. ETS – **36. o.**

Görögország – Hellenic Youth Participation – **44. o.**

Magyarország – Cromo Alapítvány – **51. o.** Litvánia – AY Institute – **59. o.**

Spanyolország – RINOVA – **67. o.**

Irodalomjegyzék

Források, irodalomjegyzék és köszönetnyilvánítás — **75. o.**

MEGJEGYZÉSEK

A digitális technológiák és a Web 3.0 szerepe.

A Hate Trackers Into Action, az a európai projekt, amelynek eredményeként ez a kompendium született, egy határozott meggyőződésen alapul: az innovatív és digitális technológiák nem csupán kiegészítői a gyűlöletbeszéd elleni munkának, hanem annak szilárdságának és fenntarthatóságának alapvető feltételei. A projekt során a partnerek olyan eszközökbe fektettek be, amelyek lehetővé teszik a fiatal aktivisták számára, hogy a gyűlöletkeltő tartalmakat ugyanolyan gyorsan dokumentálják, archiválják és ellensúlyozzák, ahogyan azok az interneten terjednek, és mindezt egy közös európai infrastruktúrán belül tegyék, nem pedig egyes platformok saját architektúráin belül.

Éppen ezért kap **a Web 3.0** különös hangsúlyt e lapokon. A kötetben ez a kifejezés kifejezetten a projekt keretében kifejlesztett HateTrackers alkalmazásra utal: egy decentralizált online környezetre, amelyhez MetaMask pénztárcán keresztül lehet hozzáférni, és amelyben a fiatal aktivisták összegyűjthették, kategorizálhatták és cáfolhatták a nyilvános platformokon tapasztalt gyűlöletbeszéd-eseteket. Az architektúra megválasztása szándékos volt: lehetővé tette a partner szervezetek számára, hogy közös bizonyítékokat gyűjtsenek anélkül, hogy azokat egyetlen platformtulajdonosra bíznák, és közvetlen tapasztalatot nyújtott a fiatal aktivistáknak egy olyan digitális környezetről, amely a projekt kezdetén nagyrészt hiányzott az európai iskolai tantervekből.

Ezt a választást az a meggyőződés támasztja alá, hogy egy tartós, szilárd aktivizmus nem lehet pusztán deklaratív. Olyan technikai infrastruktúrákon kell alapulnia, amelyeket az aktivisták maguk is használni, megérteni és idővel kezelni tudnak, valamint olyan kultúrán, amelyben a fiatalok nem máshol megtervezett tudatosságnövelő kampányok célközönségei, hanem maguk a válaszlépések megalkotói.

Mit értünk „jó gyakorlatok” alatt?

A szerkesztőcsapat ebben a kiadványban „**bevált gyakorlat**” alatt olyan tevékenységet ért, amelyet a projekt időtartama alatt a hét nemzeti csoport valamelyike ténylegesen kipróbált, amelyet a partnerek maguk is különösen jelentősnek és tanulságosnak tartottak, és amely átültethetőnek tűnik más európai kontextusokba is, mint az exportálható Hate Trackers-modell egyik alapeleme. A felvétel kritériuma tehát nem a népszerűség vagy a méret, hanem a módszertani egyértelműség: a bevált gyakorlat olyan tevékenység, amelyet egy másik országban működő szervezet elolvashat és korlátozott mértékű adaptációval reprodukálhat.

Az alábbi gyakorlatokat azért választottuk ki, mert a részt vevő partnerek nemcsak azt tudták megfogalmazni, hogy mit tettek, hanem azt is, hogy miért működött, és mit finomítanának legközelebb. Egymással párhuzamosan olvasva a hét nemzeti fejezet egy koherens és exportálható modellt vázol fel a gyűlöletbeszéd elleni aktivizmusra vonatkozóan, online és offline egyaránt, amelyben a digitális és a megtestesült, a formális és a kreatív, a nagyvárosi és a területi elemek egymást erősítik, ahelyett, hogy versengenének egymással.

Öt egymást kiegészítő módszertani család.

A következő fejezetekben öt, egymást kiegészítő módszertani csoport jelenik meg, amelyek a hét országos tapasztalatból merülnek ki. Az első **az iskolai pedagógia**, amelyet az olasz, magyar és görög partnerek alkalmaznak a fórumszínház, a gyűlöletpiramis, az identitás-irányító és a kapcsolódó eszközök segítségével. A második **a médiatermékek készítése**: iskolai rádió Torinóban, mikrofilmek és Reels-videók Csehországban, figyelemfelkeltő videók Litvániában, valamint fiatalok által vezetett podcastok Cipruson és Spanyolországban. A harmadik a **kreatív és testközpontú munka**: kerámia műhelyek Vilniusban, a NOHATE koncert Prágában, utcai művészeti túra Málagában. A negyedik **a digitális bizonyítékok gyűjtése** a HateTrackers Web 3.0 alkalmazáson keresztül, amely különösen intenzív az olasz, magyar és spanyol fejezetekben. Az ötödik **a közösségi térképészet** Huelinben, Vilniusban, Athénban, Nicosiában és Nagyharsányban.

Meghívó az európai hálózatba.

A HTIA egyik biztató megállapítása, hogy a partnereknek nem kellett új infrastruktúrákat létrehozniuk ahhoz, hogy érdemi munkát végezhessenek. A torinói Radio Einaudi, a malagai Polo Digital, a nagyharsányi Ordogkatlan Fesztivál, a vilniusi Makes Sense Studio, a Nicosiai Egyetem, valamint a hét országban működő kisebb civil szervezetek hálózata már létezett a HTIA indulásakor, és a projekt megmutatta, hogyan lehet őket eredményesen mozgósítani. A jó hír az európai szervezetek számára, hogy a legtöbb városban már megvannak az alapelemek; a HTIA hozzájárulása az a módszertan, amely ezeket összeköti, valamint a digitális gerinchálózat, amely lehetővé teszi, hogy az így létrejövő munkát megosszák, fenntartsák és idővel továbbfejlesszék.

A következő hét országos fejezetet úgy írtuk meg, hogy bármely ifjúsági szervezet, iskola vagy helyi közigazgatás azonosíthassa a módszertant, és saját területi kontextusához igazíthassa. Minden fejezet egy rövid bevezetővel és egy tevékenységi ütemtervvel kezdődik, folyamatos elbeszélés formájában mutat be egy sor bevált gyakorlatot, átfogó reflexióval zárul, és tartalmaz egy részt a résztvevők közvetlen véleményeivel. A kötetet sorrendben lehet elolvasni, vagy referencia-katalógusként is használható.

BEVEZETÉS

A kezedben tartott összeállítás Csehországból, Ciprusról, Görögországból, Olaszországból, Litvániából, Spanyolországból és Magyarországról származó fiatal aktivisták és hét civil társadalmi szervezet közös munkájának és élettapasztalatainak eredménye. A kiadvány a HateTrackers Into Action projekt keretében készült, amelynek célja a polgári szerepvállalás előmozdítása és a gyűlöletbeszéd elleni küzdelem az európai városokban. Ahelyett, hogy csupán elméleti kereteket mutatna be, ez a gyűjtemény valós történeteket és konkrét cselekvéseket dokumentál, amelyeket fiatalok hajtottak végre a projekt során, és hiteles tapasztalatokat kínál, amelyekről hisszük, hogy inspirálják és útmutatást nyújtanak a holnap aktivistáinak.

A „HateTrackers Into Action” projekt fő célja a rasszizmus és a diszkrimináció elleni küzdelem az online és offline gyűlöletbeszéd megelőzése és kezelése révén. A projekt a fiatalokat, az ifjúsági szervezeteket és a polgári kezdeményezéseket ellátja azokkal a ismeretekkel, eszközökkel és készségekkel, amelyek szükségesek az emberi méltóságot és egyenlőséget aláásó gyűlöletkifejezések felismeréséhez, elemzéséhez és azok hatékony kezeléséhez. Ennek a kezdeményezésnek kulcsfontosságú eleme, hogy elismeri: a gyűlöletbeszéd nem az európai politikai és társadalmi diskurzus természetes része, hanem egy strukturális politikai probléma, amely minden polgár sürgős figyelmét igényli. Szilárdan hisszük, hogy a gyűlöletbeszéd elleni küzdelem a társadalom minden szintjén
– az egyéni aktivistáktól az intézményekig –, és hogy minden polgárnak szerepe van egy befogadóbb Európa építésében.

Ez az összefoglaló az Európai Unió egyenlőségre és emberi jogokra vonatkozó jogi és politikai keretrendszerén alapul, és a faji vagy etnikai származástól függetlenül az emberek közötti egyenlő bánásmód elvének végrehajtásáról szóló 2000/43/EK tanácsi irányelvben (a „faji egyenlőségi irányelv”) és a rasszizmus és idegengyűlölet bizonyos formáinak és megnyilvánulásainak büntetőjogi úton történő leküzdéséről szóló 2008/913/JHA kerethatározatban foglalt elvek alapján működik, amely a rasszizmus és az idegengyűlölet bizonyos formáinak és megnyilvánulásainak büntetőjogi úton történő leküzdéséről szól. Mindkét jogi eszköz egyértelmű jogi kötelezettséget ró az EU tagállamaira a gyűlöletből fakadó cselekmények megelőzése és szankcionálása tekintetében, biztosítva, hogy minden személy egyenlő védelmet élvezzen a törvény előtt. A gyűjtemény összhangban áll továbbá

az EU 2020–2025-ös rasszizmusellenes cselekvési tervében és az EU gyermekjogi stratégiájában (2021–2024) meghatározott célkitűzésekkel, amelyek mindegyike hangsúlyt fektet az oktatásra, az ifjúsági részvételre és az inkluzív társadalmak előmozdítására.

A kézikönyv felépítése tükrözi az európai kontextusok sokszínűségét: minden fejezet olyan bevált gyakorlatokat mutat be, amelyeket fiatal aktivisták dolgoztak ki saját országukban. Hisszük, hogy a gyűlöletbeszéd elleni küzdelemhez alaposan meg kell érteni azokat a társadalmi, kulturális és politikai környezetet, amelyekben az megjelenik. A valós cselekvésen alapuló hét országos tapasztalat és stratégia bemutatásával arra törekszünk, hogy kiemeljük a kontextusérzékeny, helyi alapú megoldások értékét. Bár minden gyakorlat a saját országos valóságra jellemző, az itt bemutatott módszerek és megközelítések könnyen adaptálhatók és alkalmazhatók más környezetben is azoknak az aktivistáknak, oktatóknak és közösségeknek a részéről, akik elkötelezettek e létfontosságú munka iránt.

Reméljük, hogy ez a gyűjtemény inspirációs forrásként és konkrét segédeszközként szolgál majd mindazok számára, akik elkötelezettek egy olyan Európa építése mellett, ahol a sokszínűséget ünneplik, az egyenlőséget tiszteletben tartják, és a gyűlöletnek nincs helye politikai és társadalmi életünkben. A fiatal aktivisták hangja és tettei visszhangzanak e lapok között – vegyétek őket útmutatóul, tanuljatok tapasztalataikból, és csatlakozzatok a változásért küzdő mozgalomhoz.

Web 3.0 tevékenységek a Hate Trackers Into Action projektben

Bevezetés

A „Hate Trackers Into Action” (HTIA) projekt célja, hogy Európa-szerte felhatalmazza a fiatalokat a gyűlöletkeltő beszéd elleni küzdelemre kreatív, reflektív és technológiailag innovatív módszerek segítségével. A projekt egyik központi pillére a Web 3.0-es eszközök integrálása, amelyek decentralizált, átlátható és részvételi alapú platformokat kínálnak az aktivizmus számára. Ez a jelentés összefoglalja a projektpartnerek által végrehajtott Web 3.0-es tevékenységeket, kiemelve mind a technikai infrastruktúrát, mind az oktatási és társadalmi hatásokat.

Különböző megközelítések egy közös cél érdekében

A Hate Trackers Into Action projektben részt vevő országok a helyi kontextus, az ifjúsági kultúra és a rendelkezésre álló erőforrások alapján rendkívül sokféle módon közelítették meg a gyűlöletbeszéd elleni küzdelmet a Web 3.0 segítségével. Bár minden csapat a legfontosabb digitális eszközöket – a MetaMaskot és a HTIA platformot – használta, a részvételi módszerek és a hangsúlyok eltérőek voltak, tükrözve az aktivizmus, a kreativitás és a közösségi elérhetőség különböző értelmezéseit.

Magyarországon a Cromo Alapítvány egy mélyen a közösségbe gyökerező folyamatot vezetett, amely fokozatosan fejlesztette a vidéki fiatalok digitális írástudását és aktivizmusát. Megközelítésük rendkívül részvételi jellegű és fejlesztő jellegű volt: a technikai bevezetéssel indult, majd a digitális tudósítás, az érzelmi reflexió és a kreatív tájékoztatás ötvözetévé fejlődött. A magyar csapat rajzversenye és az Ördögkatlan Fesztiválon való nyilvános szereplése megmutatta, hogy az aktivizmus hogyan lehet egyszerre kifejező és befogadó, és hogyan terjedhet túl a digitális téren az iskolákra, fesztiválokra és a helyi közösségekre.

Ezzel szemben az olasz csapat egy médiához jobban értő és szatirikusabb utat választott. Tevékenységük a mémkészítésre összpontosított, mint egyfajta ellen-narratívára, humorral és iróniával szállva szembe a gyűlöletbeszéddel. Azzal, hogy mémeket töltenek fel a Web 3.0 platformra, és lehetővé teszik mások számára, hogy szavazhassanak rájuk, egy játékos, társaktól vezérelt elemet vezettek be az aktivizmusba. Ez a megközelítés hangsúlyozta a digitális kultúra és

a vizuális kommunikáció erejét, miközben kritikus reflexiót váltott ki a humor etikájáról és a gúnyolódás és a sértés közötti vékony határvonalról.
Eközben a litván és a spanyol csapatok közvetlenebbül a gyűlöletbeszéd digitális dokumentálására összpontosítottak. A litvánok tevékenysége inkább felderítő jellegű volt: a résztvevők a Web 3.0 elvont természetével küzdöttek, és egyértelműbb útmutatás iránti igényüket fejezték ki. Ennek ellenére a tapasztalat fontos beszélgetéseket indított el a technológia aktivizmusban betöltött szerepéről. A spanyol csapat viszont a platformot arra használta, hogy megrendítő valós történeteket osszon meg – az idegengyűlölő támadásoktól az online zaklatásig és a nyilvános szolidaritásig. Gondolataikból kiderült, hogy mély érzelmi kötődésük van a témához, és egyre jobban tudatosul bennük az online gyűlölet rendszerszintű jellege. Kiemelték továbbá a biztonságos digitális terek fontosságát és az anonim aktivizmusban rejlő lehetőségeket is.
Ezek a különböző megközelítések együttesen illusztrálják az egész Európában tapasztalható, fiatalok által vezetett aktivizmus gazdagságát. Akár művészet, szatíra, történetmesélés vagy technikai kísérletezés révén, minden csapat megtalálta a saját módját, hogy szembenézzen a gyűlöletbeszéd kihívásával. A projekt nemcsak a digitális készségeket fejlesztette, hanem az empátiát, a kritikus gondolkodást és a közös célérzetet is ápolta azok között a fiatalok között, akik elszántan törekednek arra, hogy az online terek igazságosabbá és befogadóbbá váljanak.

Web 3.0 infrastruktúra: a HateTrackers Dapp

A projekt digitális innovációjának középpontjában a HateTrackers Dapp áll – egy decentralizált alkalmazás, amely az Ethereum blokkláncra épül. Ez a Dapp intelligens szerződéseket és decentralizált tárolórendszereket (például IPFS és SWARM) használ fel, hogy biztonságos, átlátható és részvételi környezetet teremtsen a fiatalok aktivizmusához.

A Dapp főbb jellemzői:

- Pénztárca-alapú bejelentkezés böngészőbővítmények, például a Metamask vagy a Rabby segítségével, amely összekapcsolja a felhasználók közösségi identitásait a blokklánc-pénztárca címeivel.
- NFT-alapú hozzáférés-ellenőrzés, amelynek keretében csak az egyedi NFT-jelvénnyel rendelkező HateTrackers-aktivisták léphetnek kapcsolatba a platformmal.
- A „Memerable Comments” ranglista, amely kreatív, konstruktív válaszokat mutat be a gyűlöletkeltő beszédre.

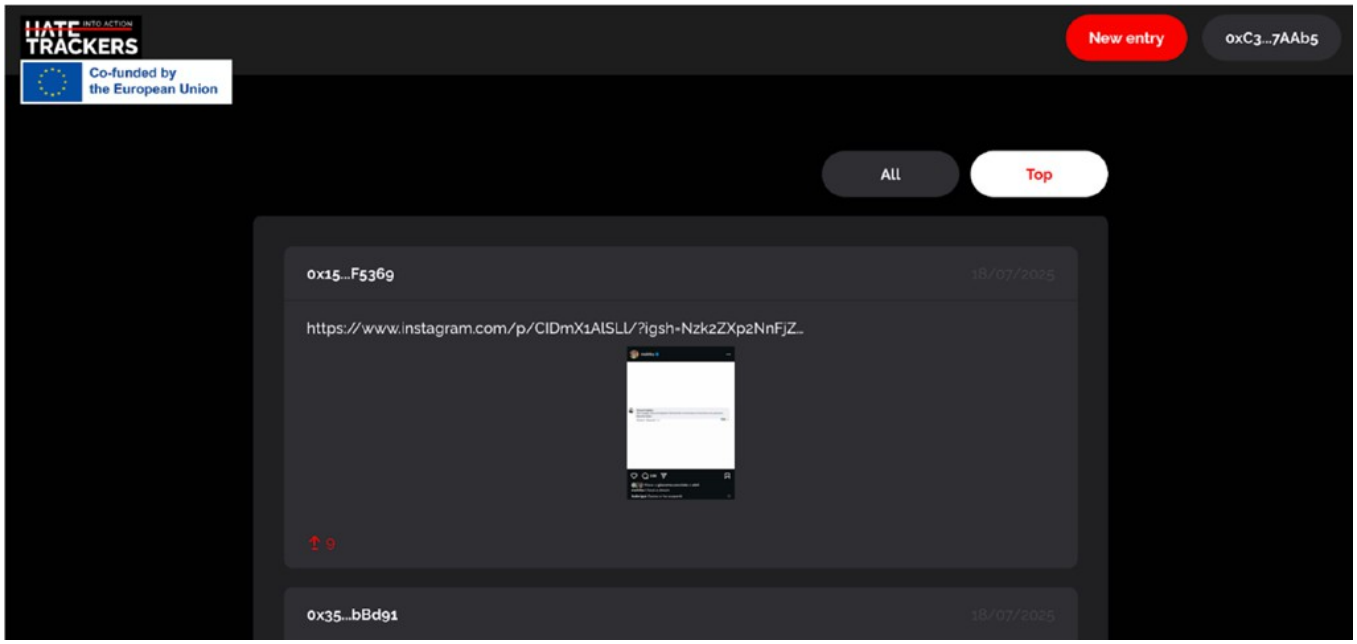
A felhasználók:

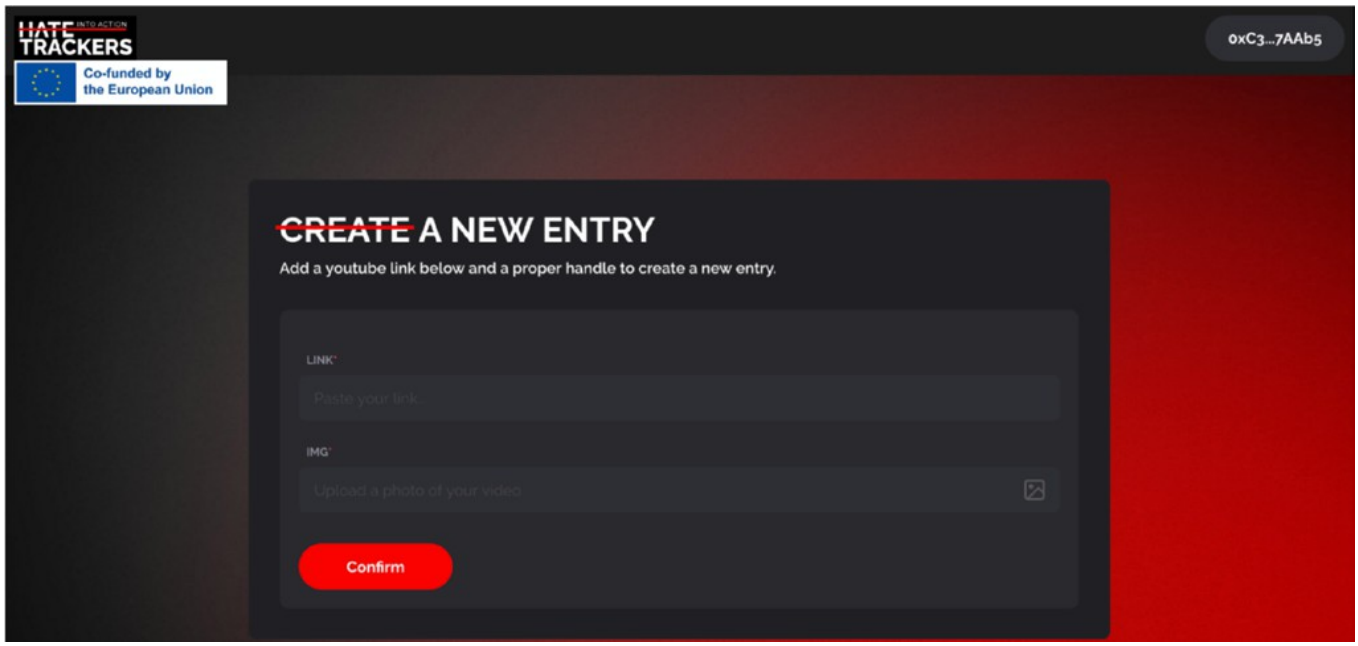
- Megtekinthetik és szavazhatnak a bejegyzésekre
- Feltölthetik saját válaszaikat
- A népszerűség és az interakciók nyomon követése

Az alkalmazás linkje:
https://app.hate-trackers.com/dashboard

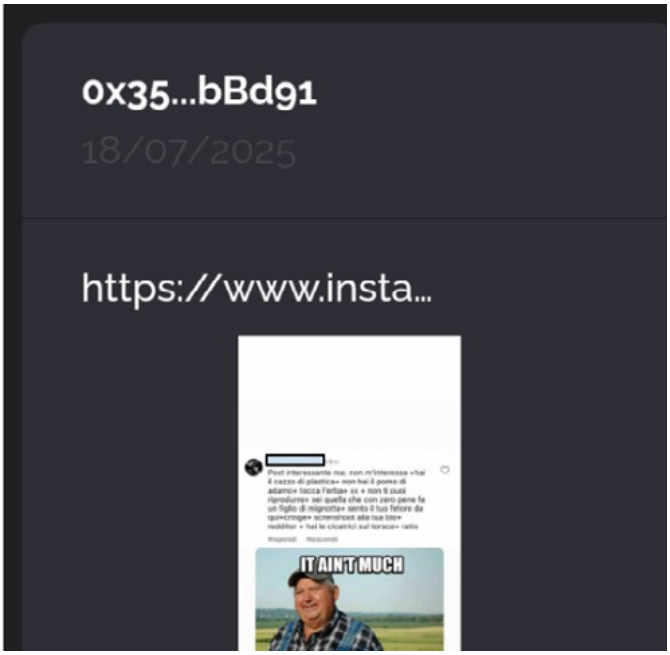
Képernyőképek az alkalmazásból

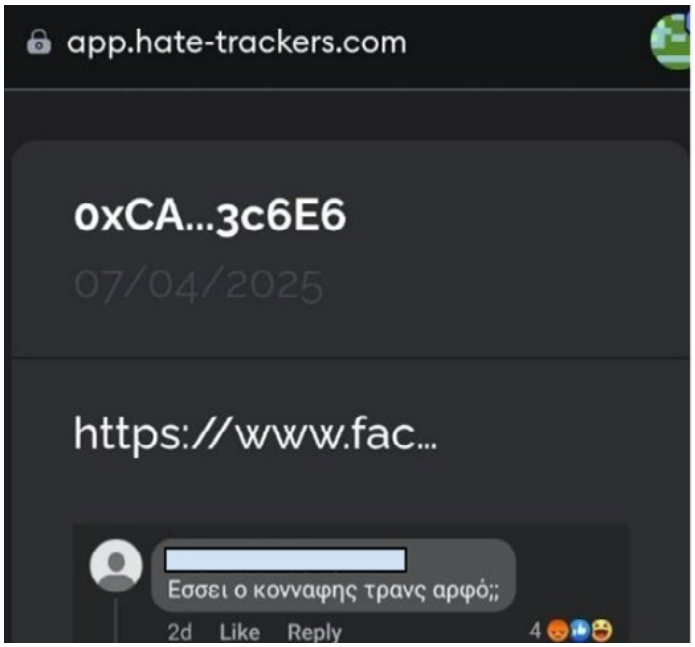

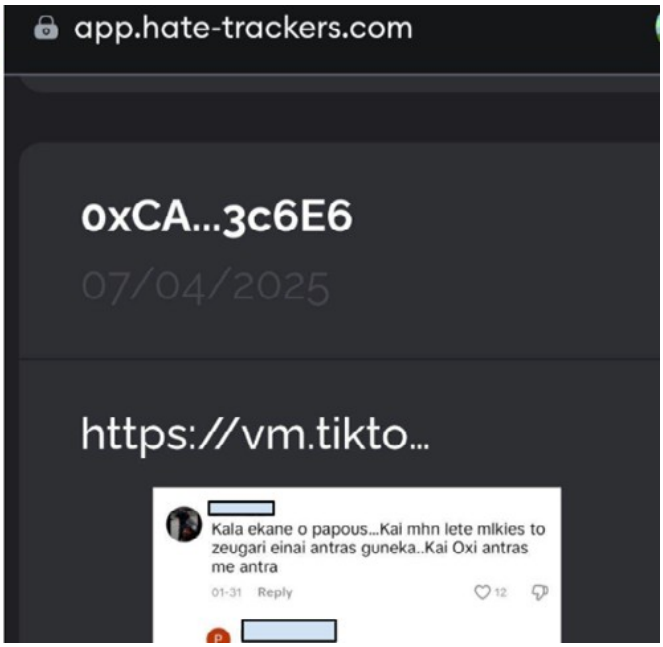

HATE TRACKERS
Co-funded by the European Union
0xC3...7AAb5
CREATE A NEW ENTRY
Add a youtube link below and a proper handle to create a new entry.
LINK*
Paste your link
IMG*
Upload a photo of your video
Confirm

0x19...2AD7b
18/07/2025
https://www.insta...
7 sett
Importi il terzo mondo, diventi il terzo mondo...
8629
Rispondi
2 s
Come se non si fossero mai visti degli italiani molestare delle ragazze. È solo perché sono Nordafricani che vi da

0x35...bBd91
18/07/2025
https://www.insta...
IT AIN'T MUCH

app.hate-trackers.com
0xCA...3c6E6
07/04/2025
https://www.fac...
Εσσει ο κονναφης τρανς αρφό;;
2d Like Reply
4

app.hate-trackers.com
0xCA...3c6E6
07/04/2025
https://vm.tikto...
Kala ekane o papous...Kai mhn lete mlkies to zeugari einai antras guneka..Kai Oxi antras me antra
01-31 Reply
12

Oktatási stratégiai célok

Az aktivistáknak online és személyes képzések keretében megtanítjuk a Web3 és az internet decentralizációjának alapjait.

Biztonsági útmutatások nyújtása a Web3 eszközök használatához.

Lehetővé tenni az aktivisták közötti önálló koordinációt a gyűlöletbeszédre vonatkozó bizonyítékok és a kockázatcsökkentő stratégiák megosztása érdekében.

Az aktivizmus játékosítása egy versenyalapú rendszer révén, amely jutalmazza a pozitív részvételt.

Ezt az infrastruktúrát a SpaghettETH Impact és a C.I.F.A. ETS közötti partnerség keretében fejlesztették ki, folyamatos mentorálással, technikai segítségnyújtással és közös márkanév-használati támogatással.

Végrehajtás a partnerországokban

Ciprus – Hope for Children

Cipruson az SGYG-csapat a „Hate Trackers Into Action” kezdeményezés keretében két hatékony online tevékenységet szervezett, amelyek mindegyike a Web 3.0 platform felhasználására összpontosított az online gyűlöletbeszéd elleni küzdelem érdekében. Ezeket a foglalkozásokat az IT-szakértő csapattag vezette, aki szilárd informatikai háttérrel és a Web 3.0-es eszközök mélyreható ismeretével rendelkezik. Vezetői képességei és technikai szakértelme kulcsfontosságú szerepet játszott a tevékenységek kialakításában és sikerének biztosításában.

Az első tevékenységre 2025. április 7-én került sor, amelyen hét SGYG-tag vett részt, akik közösen kerestek valós példákat az interneten közzétett gyűlöletkeltő megnyilvánulásokra. Ahelyett, hogy ellenségesen reagáltak volna ezekre a hozzászólásokra, a csapat átgondolt, tiszteletteljes válaszokat fogalmazott meg, és azokat nyilvánosan megosztotta a Web 3.0 platformon. A cél az volt, hogy bemutassák, hogyan lehet az empátia és a nyugodt kommunikáció hatékony eszköz az online negatív megnyilvánulásokkal szemben. Ez a megközelítés nemcsak a közvetlen résztvevőket érte el, hanem egy szélesebb online közönséget is bevont, elgondolkodtató vitát indítva a felelősségteljes digitális viselkedésről. A második tevékenység, amelyet 2025. április 25-én távolról bonyolítottak le, továbbfejlesztette ezt a megközelítést. Marios és az SGYG ciprusi csapata szisztematikusan kereste a gyűlöletkeltő beszédet olyan platformokon, mint az Instagram, a Facebook és a TikTok. Ismét gondosan és higgadtan reagáltak, és interakcióikat feltöltötték a Web 3.0 platformra, hogy példaként szolgáljanak más aktivisták számára. Ez a foglalkozás biztonságos és nyitott teret teremtett a résztvevők számára, ahol megoszthatták személyes tapasztalataikat, és megbeszélhették a gyűlöletkeltő tartalmakkal való szembesülés érzelmi kihívásait. Sokan elgondolkodtak azon, mennyire fontos a nyugalom és a tisztelet megőrzése,

még akkor is, ha mélyen felkavaró tartalommal szembesülnek.

Mindkét tevékenység rávilágított az online gyűlölet érzelmi terheire, de egyúttal megmutatta, milyen erő rejlik abban, ha a harag helyett az empátiát választjuk. A résztvevők felismerték, hogy bár nem tudják megváltoztatni a gyűlöletet terjesztők gondolkodásmódját, cselekedeteik hatással lehetnek a szemlélőkre, és másokat is inspirálhatnak arra, hogy tiszteletteljesebb kommunikációs szokásokat vegyenek fel. A foglalkozások aláhúzták az érzelmi rugalmasság fontosságát, és arra utaltak, hogy a jövőbeli tevékenységek számára hasznos lehet további támogatás ezen a területen. Összességében a ciprusi csapat jelentősen hozzájárult a HTIA-projekthez azzal, hogy megmutatta: még a kis, átgondolt cselekedetek is láncreakciót válthatnak ki. Munkájuk nemcsak valós időben ellensúlyozta a gyűlöletbeszédet, hanem a fiatalok körében egy szélesebb körű digitális empátia- és aktivista kultúrát is inspirált.

Csehország, Youth Included

Prágában a Youth Included szervezet SGYG-csapata a migrációs háttérrel rendelkező fiatalok valós élettapasztalatai köré építette fel „HateTrackers Into Action” elnevezésű programját. A résztvevők között voltak mind frissen érkezettek, mind pedig olyanok, akik már több éve Csehországban éltek. A csoport az Atma Community Space-ben biztonságos és befogadó légkört teremtett, ahol párbeszéd, elmélkedés és digitális kifejezésmód segítségével tudták feldolgozni a gyűlöletbeszéd témáját.

A tevékenységek 2025 októberében több találkozón zajlottak, és úgy voltak felépítve, hogy a személyes történetmeséléstől a kollektív betekintésig és cselekvésig vezessenek. A foglalkozások olyan nyitott kérdésekkel kezdődtek, mint „Mi a gyűlöletbeszéd?” és „Hogyan tapasztaltad meg ezt a hazádban vagy itt, Prágában?”. Ezek a kérdések mély, érzelmekkel teli beszélgetéseket váltottak ki. A résztvevők megosztották személyes történeteiket a kirekesztésről, a diszkriminációról és a félreértésekről, és elgondolkodtak azon, hogyan nyilvánul meg a gyűlöletbeszéd különböző kulturális és társadalmi környezetben – az iskoláktól és a nyilvános terekből az online platformokig.

A találkozók előrehaladtával a csoport elmélyült a gyűlöletbeszéd pszichológiai és társadalmi gyökereiben, és megvitatta, hogy a félelem, a sztereotípiák és az emberi tartozás iránti igény hogyan vezethet néha kirekesztő vagy agresszív viselkedéshez. Azt is megvizsgálták, hogy a média és a társadalmi környezet hogyan normalizálhatja az ilyen kommunikációt, gyakran anélkül, hogy az emberek ezt észrevennék. A folyamat ezen része segített a résztvevőknek megérteni, hogy a gyűlöletbeszéd nem csupán szavak kérdése, hanem

mélyebb társadalmi dinamikák tükröződése.

A foglalkozások egyik fő témája az volt, hogyan kell reagálni a gyűlöletbeszédre, mind közvetlen célpontként, mind tanúként. A résztvevők stratégiákat cseréltek arról, hogyan emeljenek szót, hogyan védjék meg érzelmi jólétüket, és mikor vegyenek részt a vitában, illetve mikor vonuljanak ki belőle. A moderátorok egyszerű eszközöket mutattak be az érzelmek szabályozására és a kommunikációra, ezzel segítve a csoportot abban, hogy nehéz helyzetekben is nyugodtak és magabiztosak maradjanak.

A tevékenység utolsó szakaszában ezeket a gondolatokat digitális cselekvéssé alakították át. A résztvevők regisztráltak a Web 3.0 platformon, és rövid szövegek, hozzászólások és kreatív kifejezési formák révén osztották meg gondolataikat. Ez a lépés lehetővé tette számukra, hogy tudatos digitális kommunikációt gyakoroljanak, és az online teret az empátia, a tudatosság és a befogadás előmozdítására használják.

A közös értékelés során a résztvevők kifejezték, milyen átalakító élmény volt számukra ez a tapasztalat. Megállapították, hogy a folyamat segített nekik megérteni, hogy a gyűlöletbeszéd nem csupán társadalmi, hanem mélyen személyes és érzelmi kérdés is. Sokan úgy érezték, hogy erősebbek lettek, és felelősséget éreznek az online kommunikációjukért. A támogató csoport légköre lehetővé tette számukra, hogy feldolgozzák a nehéz érzelmeket, és új módszereket fedezzenek fel arra, hogyan alakíthatják át a kellemetlen érzéseket tisztánlátássá és együttérzéssé.

Összességében a Cseh Köztársaság hozzájárulása a HTIA projekthez megmutatta, hogy a gyűlöletbeszéd elleni küzdelem a meghallgatással, a reflexióval és a mindennapi döntésekkel kezdődik. A tevékenységek rávilágítottak arra, hogy az aktivizmus nem korlátozódik a nyilvános kampányokra – az emberek beszédmódjában, válaszadási módjában és abban is megnyilvánul, ahogyan teret engednek másoknak. A közös párbeszéd és a kreatív digitális gyakorlat révén a prágai csapat segített megteremteni az empátia, a tudatosság és a felelősség alapjait – azokat az értékeket, amelyek központi szerepet játszanak a HateTrackers Into Action küldetésében.

Görögország – Görög Ifjúsági Részvétel

Görögországban az athéni székhelyű SGYG-csapat átfogó és folyamatosan bővülő tevékenységsorozatot valósított meg, amelynek keretében a fiatal felnőtteket végigvezette a gyűlöletbeszéd megértésének, szembesítésének és az arra való reagálásnak a folyamatán, mind az interneten, mind a valós életben. Személyes és online foglalkozások kombinációjával a csoport több szempontból – elméleti, érzelmi, etikai és gyakorlati – vizsgálta a témát, miközben fokozatosan fejlesztette a résztvevők digitális aktivizmushoz szükséges készségeit a Web

3.0 platform segítségével.

Az út bevezető foglalkozásokkal kezdődött, amelyek segítették a résztvevőket abban, hogy

saját szavaikkal meghatározzák a gyűlöletbeszédet, összehasonlítsák azt a hivatalos definíciókkal, és elgondolkodjanak azon, hogyan jelenik meg az a mindennapi életükben. Ezek a korai találkozók erős alapot teremtettek a tudatosság és a csoportkohézió szempontjából, amit energizáló gyakorlatok és nyílt beszélgetések is támogattak. A résztvevők emellett elkezdtek valódi gyűlöletkeltő kommenteket azonosítani az interneten, amelyeket később gyakorlati feladatokhoz és reflexióhoz használtak fel.

A projekt előrehaladtával a csapat egyre inkább gyakorlati és stratégiai tevékenységek felé fordult. Megtanulták, hogyan kell Web 3.0-s pénztárcákat létrehozni, gyakorolták a gyűlöletbeszédre adott válaszok megfogalmazását, és különböző reagálási módokat fedeztek fel – a válaszadástól és a bejelentéstől kezdve a visszavonuláson át egészen az aktivista kampányok indításáig. Az olyan interaktív módszerek, mint a „négy sarok” és a színkódolt tárgyakkal végzett gyakorlatok, lehetővé tették a résztvevők számára, hogy biztonságos, ítélkezésmentes környezetben fejezzék ki ösztöneiket és érvelésüket. Ezek a foglalkozások hangsúlyozták, hogy nincs egyetlen helyes módja a gyűlöletre való reagálásnak, és hogy minden helyzet alapos megfontolást igényel.

A csoport olyan összetett témákkal is foglalkozott, mint a szólásszabadság, megvitatva annak határait és a tartalomszűréssel kapcsolatos etikai dilemmákat. Megvitatták, kinek kell eldöntenie, hogy mi maradjon online és mi kerüljön eltávolításra, valamint hogy ezek a döntések hogyan befolyásolják a közbeszédet. Egy másik foglalkozás az ellen- és alternatív narratívákra összpontosított, segítve a résztvevőket abban, hogy megértsék: a gyűlöletbeszédet nem csupán annak közvetlen ellenezésével lehet kihívni, hanem új, befogadó perspektívák felkínálásával is.

A folyamat során a résztvevőket arra ösztönözték, hogy töltsék fel gondolataikat és válaszaikat a Web 3.0 platformra, így látható digitális cselekvésekké alakítva meglátásaikat. Áttekintették más európai Hate Trackers-tagok hozzászólásait is, elősegítve ezzel a szolidaritás és a közös cél érzését.

Az összes foglalkozás során a görög csapat elkötelezettségét bizonyította az empátia, a kritikus gondolkodás és a digitális felelősségtudat kialakítása iránt. A résztvevők egyre magabiztosabbá váltak abban, hogy felismerik a gyűlöletkeltő beszédet, konstruktívan reagálnak rá, és tiszteletteljes párbeszédet folytatnak. A tevékenységek arra ösztönözték őket, hogy az aktivizmust ne csupán nyilvános tiltakozásként, hanem mindennapi döntéseink sorozataként fogják fel – hogy hogyan beszélünk, hogyan hallgatunk, és hogyan alakítjuk az általunk lakott online tereket.

Magyarország – Cromo Alapítvány

Magyarországon, Baranya megyében a Cromo Alapítvány vezetett egy mélyreható

A „Hate Trackers Into Action” projekt vonzó és közösségközpontú megvalósítása, amely elsősorban a vidéki térségekből származó, 16 és 22 év közötti diákokkal és fiatal munkavállalókkal foglalkozott. A 2025 februárja és szeptembere között tartott tíz foglalkozás során a csoport a kíváncsi újoncokból magabiztos digitális aktivistákká fejlődött, ötvözve a technikai készségek fejlesztését, a kreatív tájékoztatást és az érzelmi reflexiót. Az út a MetaMask rendszer és a Hate Trackers alkalmazás bemutatásával kezdődött, ahol a résztvevők szerepjáték segítségével fedezték fel, hogyan lehet a digitális eszközöket felhasználni a gyűlöletbeszéd bejelentésére és az arra való reagálásra. Az eszközökhöz való korlátozott hozzáférés és a kezdeti technikai kihívások ellenére a csoport kitartott: felváltva használták az egyetlen laptopot, támogatták egymást, és fokozatosan elsajátították a platform használatát. Megtanulták, hogyan kell feltölteni és kategorizálni a gyűlöletbeszédes eseteket, reflektálni a sértő és a káros tartalom közötti különbségre, valamint megvitatni az online ellenségeskedés érzelmi hatását.

Ahogy önbizalmuk nőtt, a csoport egy új részvételi módszert vezetett be: nem csupán dokumentálták a gyűlöletkeltő megnyilvánulásokat, hanem empátiával és tisztelettel reagáltak rájuk, és feltöltötték mind az eredeti hozzászólást, mind a saját válaszukat. Ez a változás segített a résztvevőknek abban, hogy ne csupán megfigyelőként, hanem egy tiszteletteljesebb digitális kultúra aktív alakítóiként tekintsék magukat.

Digitális munkájukkal párhuzamosan a csoport „Ne bántsd másokat!” címmel rajzversenyt indított, amelynek célja az volt, hogy felhívja a figyelmet a gyermekek és tinédzserek körében előforduló zaklatásra és mindennapi agresszióra. A kampányt helyi iskolákban népszerűsítették, összegyűjtötték a beküldött alkotásokat, és kiállítást rendeztek az Ördögkatlan Fesztiválon, ahol élő rajzolási foglalkozásokat is tartottak, valamint fotópályázatot indítottak. Ezek a kreatív tevékenységek a projektet a nyilvánosság elé tártak, és a fiatalabb generáció számára platformot biztosítottak tapasztalataik és reményeik kifejezésére.

Utazásuk utolsó állomása Budapest volt, ahol a csoport részt vett egy fórumszínházi előadáson, és múzeumokat látogatott meg – sokukat először. Ez az élmény ráébresztette őket a művészet aktivizmusként betöltött erejére, és arra ösztönözte őket, hogy továbbra is a kreativitás és a technológia segítségével lépjenek fel a gyűlöletbeszéd ellen. Az utazás megerősítette kapcsolataikat más fiatal aktivistákkal, és ötleteket adott jövőbeli projektekhez.

A projekt során a magyar csapat bebizonyította, hogy az aktivizmus lehet egyszerre digitális és mélyen emberi is. Támogató közösséget építettek, fejlesztették kritikai gondolkodásukat, és rájöttek, hogy a kedvesség, a humor és a kreativitás hatékony eszközök a gyűlölet elleni küzdelemben.

Munkájuk tanúskodik arról, hogy a vidéki fiatalok képesek a változás előmozdítására – ha megkapják az eszközöket, a bizalmat és a fejlődéshez szükséges teret.

Olaszország, C.I.F.A. ETS

Torinóban az olasz SGYG-csapat 2025. július 18-án nagyszabású és innovatív programot szervezett, amelyen mintegy 100, 18 év feletti fiatal vett részt, és amelynek keretében kreatív, technológiaalapú megközelítéssel foglalkoztak a gyűlöletbeszéd elleni küzdelemmel. A foglalkozás a Web 3.0 technológiát ötvözte a mémkészítéssel, mint a digitális aktivizmus egyik formájával, így a résztvevőknek újszerű és vonzó módszert kínált az online gyűlöletre való reflektálásra és az arra való reagálásra.

A tevékenységet egy bevezető foglalkozás előzte meg a Web 3.0-ról és a MetaMask pénztárcák használatáról, ahol a résztvevők megtanulták, hogy a blokklánc-technológia – amelyet általában kriptovalutákhoz és NFT-khez használnak – hogyan alkalmazható a társadalmi hatásra és a digitális kifejezésre is. Ezután a moderátorok végigvezették a csoportot az online gyűlöletbeszéd felismerésének folyamatán, beleértve a közszereplők és a közösségi média felhasználóinak diszkriminatív megjegyzéseit is.

Ahelyett, hogy haraggal vagy konfrontációval reagáltak volna, a résztvevőket arra ösztönözték, hogy humorral, iróniával és a popkultúrával élő mémeket készítsenek, amelyekkel szembeszállnak a gyűlöletbeszéddel és kigúnyolják azt. Ezeket a mémeket ezután feltöltötték egy Web 3.0-hálózatra, ahol mindegyiket összekapcsolták az alkotó pénztárca-azonosítójával. A többi résztvevő szavazhatott a kedvenc mémjeire, így szimbolikus „értéket” adva a leghatásosabb vagy legötletesebb válaszoknak.

A foglalkozás egy csoportos vitával zárult, ahol a résztvevők megvitatták az általuk készített mémeket, reflektáltak válaszaik hangvételére és hatékonyságára, és szavaztak a leghatásosabb pályamunkákra. Ez fontos beszélgetéseket indított el arról, hogyan lehet egyensúlyt teremteni a humor és az érzékenység között, és hogyan lehet elkerülni a sérelem fokozását, miközben továbbra is kihívást jelentünk a gyűlöletkeltő narratívákknak.

A résztvevők a tevékenységet hasznosnak és érzelmileg összetettnek találták. Sokan elmondták, hogy a gyűlöletbeszéddel való találkozás gyakran haragot váltott ki belőlük, ami megnehezítette a konstruktív válaszadást. Olyan mémek készítése, amelyek egyszerre voltak viccesek és tiszteletteljesek, kihívásnak bizonyult – de egyben értékes gyakorlat is volt az empátiában, az önuralomban és a kritikus gondolkodásban.

Ez a tevékenység megmutatta, hogy a digitális kreativitás milyen hatékony eszköz lehet az aktivizmusban. Segített a résztvevőknek átgondolni az online gyűlölethez való hozzáállásukat, megmutatva, hogy a humor és az irónia hatékonyan képesek enyhíteni az ellenségeskedést és elősegíteni a reflexiót. Ugyanakkor ösztönözte a gyűlölet mögött rejlő érzelmi dinamikák mélyebb megértését.

a beszéd, valamint a megfontolt, a helyzetet nem súlyosbító válaszok fontossága.

Litvánia, AY Intézet

A Hate Trackers Into Action projekt során a litván SGYG-csapat egy Web 3.0-alapú digitális aktivista tevékenységben vett részt, amelyben tíz 19 és 30 év közötti fiatal felnőtt vett részt. Munkájuk középpontjában az online gyűlöletbeszéd azonosítása és dokumentálása állt a Hate Trackers alkalmazás segítségével, miközben meg kellett küzdeniük az új technológiák megértésével és értelmes alkalmazásával járó kihívásokkal is.

A tevékenység azzal kezdődött, hogy a résztvevők regisztráltak a Web 3.0 platformon, és megtanulták a MetaMask pénztárca használatát. Miután csatlakoztak, különböző platformokon – többek között a Facebookon, az Instagramon, a Twitteren, a YouTube-on és az online hírportálokon – kerestek gyűlöletbeszédet, és körülbelül 36 gyűlöletkeltő hozzászólást töltek fel az alkalmazásba. A folyamat funkcionális szempontból egyszerű volt, de a Web 3.0 fogalmi kerete nehezebben volt megérthető.

A résztvevők elmondták, hogy míg a tartalom feltöltésének technikai feladata kezelhető volt, a Web 3.0 aktivizmus céljára való felhasználásának célja és hosszú távú hatása továbbra is tisztázatlan maradt. Ez némi frusztrációt okozott, de egyúttal kíváncsiságot és kritikai vitát is kiváltott a digitális eszközök társadalmi változásban betöltött szerepéről. A tapasztalat rávilágított a világosabb utasítások, a gyakorlati bemutatók és a digitális feladat és az aktivista célok közötti szorosabb kapcsolat szükségességére.

A kihívások ellenére a kezdeményezés fontos első lépés volt a digitális polgári szerepvállalás felé. Megismertette a résztvevőket az online aktivizmus új formáival, arra ösztönözte őket, hogy elgondolkodjanak azon, hogyan nyilvánul meg a gyűlöletbeszéd a digitális térben, és arra késztette őket, hogy átgondolják: a technológiát nem csupán a kommunikációra, hanem társadalmi hatások elérése érdekében is fel lehet használni. A tapasztalatok rávilágítottak arra is, mennyire fontos az innováció és az akadálymentesség ötvözése, hogy a fiatalok ne csupán eszközökkel legyenek felszerelve, hanem megértsék azok célját és lehetőségeit is.

Végül a litván csapat részvétele bebizonyította, hogy még akkor is, ha az út nem egyértelmű, a kísérletezés és a reflexió a tanulás elengedhetetlen részei. Hajlandóságuk az ismeretlen eszközök és koncepciók használatára megalapozta a mélyebb digitális aktivizmust és egy tájékozottabb, technológiailag jártas generáció kialakulását.

Spanyolország, RINOVA

A spanyol SGYG-csapat egy Web 3.0-alapú tevékenységet hajtott végre, amely

fiatal aktivistákat hozott össze egy online környezetben, hogy megvizsgálják, hogyan használhatók a decentralizált digitális eszközök a gyűlöletkeltő beszéd dokumentálására és elemzésére. A két korábbi képzésen szerzett ismeretekre építve a résztvevők megtanulták, hogyan kell telepíteni a MetaMask kiterjesztést, létrehozni egy pénztárcát, és hogyan lehet belépni a HTIAWeb 3.0 platformra. A regisztrációt követően elkezdték feltölteni a Spanyolország egész területéről összegyűjtött tartalmakat – valós történeteket, valamint a gyűlöletkeltő beszédre és az azzal szembeni ellenállásra vonatkozó példákat.

A megosztott bejegyzések társadalmi problémák és személyes élmények széles skáláját tükrözték. Az egyik bejegyzés a Torre Pacheco-ügyre hívta fel a figyelmet, ahol egy marokkói állampolgárral kapcsolatos erőszakos incidens idegengyűlölő online kommentek hullámát váltotta ki: több mint 130 000 üzenet érte az észak-afrikai közösségeket. Más bejegyzések között szerepelt egy fiatal férfi beszámolója a Tourette-szindrómával való együttélésről és az általa tapasztalt társadalmi megbélyegzésről, egy nő vallomása arról, hogy volt partnere zaklatta és zsarolta, valamint egy nyilvános támogatásról és szolidaritásról szóló, erre reagáló bejegyzés. A csapat olyan migránsok történeteit is megosztotta, akik jobb élet reményében érkeztek Spanyolországba, de jogi védelem nélkül maradtak, és reményeik sem teljesültek. Egy másik bejegyzés egy SGYG-tag ellen évekkel ezelőtt elkövetett közvetlen támadást tárgyalt, míg egy másik a futballista Vini Jr. ellen irányuló rasszista támadásokra reagált, aki kampányt indított a spanyol stadionokban tapasztalható rasszizmus ellen.

A résztvevők a Web 3.0 platformot olyan biztonságos és önbizalmat adó térként írták le, ahol támadásoktól való félelem nélkül oszthatják meg gondolataikat. Nagyra értékelték, hogy megtanulhatták, hogyan használhatják a Web 3.0-t a kriptovalután túlmutató célokra is, és fontosnak tartották, hogy hozzáférhetnek egy egyre bővülő aktivista tartalom-archívumhoz, és hozzájárulhatnak ahhoz. Néhányan még névtelen Instagram-fiókokat is létrehoztak, hogy biztonságosabban szállhassanak szembe a gyűlöletkeltő beszéddel: így megvédve személyazonosságukat, miközben továbbra is hangot adtak véleményüknek.

A tevékenység mély érzelmi reflexiókat is kiváltott. Sok résztvevőt megdöbbentett az online gyűlölet mennyisége és intenzitása, és elgondolkodtak az ilyen ellenségeskedés gyökerein. Ezek a beszélgetések gyakran közös zavarodottsághoz és frusztrációhoz vezettek azzal kapcsolatban, hogy miért választják az emberek a gyűlölet terjesztését, különösen olyanok felé, akiket nem is ismernek. A HTIA Web 3.0 platform több lett, mint egy eszköz – a reflexió, a szolidaritás és a kollektív cselekvés terévé vált. Végül a spanyol csapat ezt a tevékenységet a fiatalok aktivizmusának ösztönzésére szolgáló hatékony eszköznek tekintette. Megmutatta, hogy a határokon átnyúló együttműködéssel, a történetek megosztásával és a technológia kreatív felhasználásával erősebb, összekapcsoltabb mozgalmat tudnak építeni az online gyűlölet ellen. A tapasztalat megerősítette hitüket abban, hogy

az aktivizmus sokféle formát ölthet – a nyilvános kampányoktól a csendes ellenállási cselekményekig –, és hogy minden hozzájárulás számít.

Miért fontosak ezek?

A „Hate Trackers Into Action” projekt Európa-szerte összehozta a fiatalokat, hogy megvizsgálják, hogyan használhatók a digitális eszközök – különösen a Web 3.0 – a gyűlöletkeltő beszéd elleni küzdelemben. A különböző országok megközelítéseiből nem csupán egy tevékenységekből álló gyűjtemény született, hanem egy mélyebb megértés is arról, hogyan alakulhat a fiatalok aktivizmusa a digitális korszakban. Minden ország a saját kulturális szemléletmódját, technológiai ismereteit és kreatív energiáját hozta a feladatba, ami egy gazdag stratégiákból álló mozaikot eredményezett, amely tükrözi mind a helyi valóságot, mind a közös értékeket.

A projektben nem csupán a Web 3.0 platform technikai használata volt a legfontosabb, hanem az, hogy hogyan vált a platform a reflexió, a kifejezés és a szolidaritás terévé. Magyarországon a folyamat fokozatos volt és mélyen gyökerezett a közösségépítésben: a vidéki fiatalok megtanulták kezelni a digitális eszközöket, miközben érzelmi és művészi válaszokat is alkottak az iskolai zaklatásra és a kirekesztésre. Olaszországban a humort és a szatírát használták a gyűlölet hatástalanítására mémek segítségével, megmutatva, hogy az irónia milyen hatékony ellen-narratíva lehet. Spanyolország megközelítése mélyen érzelmi és történetvezérelt volt: a platformot a rasszizmus, a zaklatás és a szolidaritás valós élményeinek dokumentálására használták, míg Litvánia tapasztalatai az új technológiákkal való megismerkedés kihívásait és a világos útmutatás és támogatás fontosságát emelték ki.

Az összes országban több kulcsfontosságú elem is kirajzolódott. Először is, a digitális írástudás elengedhetetlen – nem csupán az eszközök használata szempontjából, hanem azok céljának és lehetőségeinek megértése szempontjából is. Másodszor, a biztonságos terek fontosak. Akár névtelen fiókok, akár a kreatív önkifejezés, akár a kortárs támogatás révén, a fiataloknak olyan környezetre van szükségük, ahol félelem nélkül felszólalhatnak. Harmadszor, az aktivizmus sokrétű. Lehet technikai, művészi, érzelmi vagy stratégiai jellegű – és gyakran mindez egyszerre. Végül a projekt rámutatott arra, hogy a fiatalok nem passzív fogyasztói a digitális tartalmaknak; képesek alakítani az online kultúrát, szembeszállni a káros narratívákkal, és gondoskodó, ellenálló közösségeket építeni.

Főbb eredmények

Digitális írástudás: A résztvevők megtanulták kezelni a blokklánc-eszközöket, megérteni az NFT-ket és használni a decentralizált platformokat.

Kreatív aktivizmus: A mémek, rajzok és fórumszínház a társadalmi változás eszközeivé váltak.

CIPRUS

REMÉNY A GYERMEKEK SZÁMÁRA

CIPRUS

Hope For Children CRC Policy Center

2025 folyamán a Hope For Children CRC Policy Center által koordinált ciprusi Semiological Guerrilla Youth Group (SGYG) a Hate Trackers Into Action projekt általános célkitűzését egy koherens, egész éven át tartó programmá alakította át, amely ötvözte az oktatást, a kreativitást és a közönség közvetlen bevonását. A következő fejezet négy egymással összefüggő bevált gyakorlatot dokumentál, amelyek – kis mértékű adaptációval – átültethetők bármely olyan európai városba, ahol civil társadalmi szervezetek működnek egyetemek, közszolgálati műsorszolgáltatók és könyvvásárok mellett.

A fejezet időrendben mutatja be a következő bevált gyakorlatokat: Nyilvános műhely a szólásszabadságról és a gyűlöletbeszédről (2025. március 15.); Ifjúsági podcast (2025. július 30.); Stand az Up TO YOU(th) Fesztiválon (2025. szeptember 20.); valamint a „Delete the Hate" fotópályázat kiállítása (2025. október 12.). Ezt követően minden gyakorlatot részletesen, folyamatos elbeszélés formájában tárgyalunk, figyelmet fordítva a helyi kontextusra, a máshol is megismételhetőnek bizonyult lépésekre, valamint a csapat által levont tanulságokra.

1. jó gyakorlat – Nyilvános műhelyfoglalkozás a szólásszabadság és a gyűlöletkeltő beszéd témájában

Dátum: 2025. március 15. Helyszín: Nicosiai Egyetem, Makedonitissas sugárút 46. Résztvevők: hét SGYG-tag, a nagyközönség képviselői (fiatalok és családok).

A Hope For Children kutatási és fejlesztési csapata egy délutáni tudatosságnövelő rendezvényt szervezett, amelynek pedagógiai középpontjában egy táblás tevékenység állt. A műhely helyszínén kiállították a közösségi média platformokról származó, laminált kártyákra nyomtatott valódi online hozzászólásokat. A résztvevőket arra kérték, hogy

hogy fizikailag helyezzék el az egyes kommenteket a két oszlop egyikébe – „Szólásszabadság” vagy „Gyűlöletbeszéd” –, majd vitassák meg érvelésüket a moderátorokkal. A polarizáló kommenteket, amelyek gyűlöletkeltő jellege nem volt azonnal nyilvánvaló, szándékosan előnyben részesítették a szélsőséges esetekkel szemben. A műhelymunkát kiegészítette egy „Élő könyvtár” (egyének, akik élő könyvként osztották meg személyes történeteiket), négy helyi művész által vezetett közös festési tevékenység, élő zenei előadás, valamint egy különleges MI FM Cyprus adás, amely a rádióhallgatók szélesebb körének is eljuttatta az üzenetet.

A megismételhető módszertan tekintetében: a következő lépéseket kell végrehajtani: (1) gyűjtsünk össze 20–30 valódi online hozzászólást a helyi kontextushoz kapcsolódó témákról (környezet, migráció, nemek közötti egyenlőség), és nyomtassuk ki őket külön-külön laminált kártyákra; (2) készítsünk elő egy táblát két oszlopban, amelyekre írjuk fel: „Szólásszabadság” és „Gyűlöletbeszéd”; (3) állítsunk össze három irányadó kérdést a besorolás utáni megbeszéléshez; (4) toborozzon két-három „élő könyvet”, akik 10–15 perces egyéni beszélgetések keretében megosztják történeteiket; (5) hetekkel előre egyezzen meg egy helyi rádióállomással az élő közvetítésről.

A tevékenység a vártnál kisebb közönséget vonzott, és az SGYG arra a következtetésre jutott, hogy a jövőbeli rendezvényekhez korábbi és célzottabb promócióra van szükség az egyetemi csatornákon keresztül. Mindazonáltal a résztvevők érdekes vitákat folytattak a véleménynyilvánítás szabadsága és a diszkriminatív beszéd közötti határvonalról, megerősítve a tapintható, alacsony technológiai színvonalú formátum értékét.

2. jó gyakorlat – Ifjúsági podcast

Dátum: 2025. július 30. Helyszín: Black Lemon TV Podcast stúdió, Nicosia. Közönség: nagyközönség, online hallgatók. Nyilvános link: youtube.com/watch?v 6zC TTilSAc

Az SGYG egyik tagja „A gyűlöletbeszéd elleni küzdelem és az emberi jogok népszerűsítése a fiatalok körében” címmel készített egy podcast-epizódot, amelyben egyetlen vendég, egy ügyvéd és aktivista vett részt. A beszélgetés a gyűlöletbeszéd fogalmának meghatározásától és a ciprusi valós példákon keresztül a közösségi média hatására, a fiatalkorúak által elkövetett bűncselekmények jogi következményeinek hiányára, valamint a kiskorúak közösségi média használatát tiltó törvényjavaslatra terelődött. Az SGYG öt tagja vett részt a forgatókönyv megírásában, a felvételben és a terjesztésben.

A megismételhető módszertan tekintetében: megismételhető lépések: (1) készítsen egy 10 kérdésből álló forgatókönyvet, amely három tematikus blokkhoz igazodik (definíciók, aktuális esetek, politikai kilátások); (2) olyan vendég meghívása, akinek szakmai pozíciója jogi vagy intézményi hitelességet kölcsönöz a beszélgetésnek; (3) professzionális felszereléssel történő felvétel egy külső stúdióban, ahelyett, hogy rögtönzött hangtechnikát használnánk; (4) a promóció megtervezése a felvétel időpontja előtt, hogy a közönséget előre építsük fel, ne utólag.

A hallgatók további epizódokat kértek a fiatalok jogairól, a digitális jólétről és az igazságszolgáltatásról. A leginkább megismételhető tanulság strukturális jellegű: egy fiatalok által vezetett podcast, amelyben egy tapasztalt jogi szakértő is megszólal, demisztifikálja a jogi kereteket (a résztvevők visszajelzései alapján), és kézzelfogható modellt nyújt a fiatal hallgatóknak a polgári szerepvállalásra.

3. jó gyakorlat – Stand az Up TO YOU(th) fesztiválon

Dátum: 2025. szeptember 20. Helyszín: Acropolis Park, Nicosia. Közönség: a fesztiválon részt vevő fiatalok, egyetemisták és önkéntesek.

Az Up TO YOU(th) Fesztivál kilencedik kiadása során három SGYG-tag és az R&D osztály igazgatója állt szolgálatba a Hope For Children standján, hogy bemutassák a HTIA projektet, és elindítsák a „Delete the Hate” fotópályázatot a 19–28 éves fiatalok számára. Amikor a standon kevés volt a látogató, a csapat nem várt tétlenül, hanem a projekt poszterét magával hordva körbejárta a fesztivált, és egyenként szólította meg a látogatókat. Ez a proaktív lépés döntőnek bizonyult abban, hogy elérjék azokat a résztvevőket, akik félénkségük vagy figyelmük elterelése miatt nem keresték volna fel a standot.

A megismételhető módszertan szempontjából: megismételhető lépések: (1) stand biztosítása egy nagy ifjúsági részvétellel rendelkező nyilvános fesztiválon; (2) két párhuzamos aktivációs mód előkészítése – a statikus stand és a helyszínen körbejáró mobil posztercsapat; (3) egy alacsony küszöbű kreatív felhívás (ebben az esetben egy fotópályázat) elindítása, amely okot ad a résztvevőknek a kapcsolattartásra; (4) gyűjtsünk visszajelzéseket a helyszínen a jövőbeli tevékenységek finomítása érdekében (az SGYG kifejezett javaslatokat kapott arra, hogy a versenyt terjesszék ki a 29 év felettiekre és a 18 év alattiakra is).

A tanulság gyakorlati jellegű: versengő ingerekkel teli környezetben a legelkötelezettebb résztvevőket úgy érhetjük el, ha odamegyünk hozzájuk, nem pedig ha várunk rájuk. Egy fesztiválstand, amelyet nem egészít ki egy mobil elérési csapat, nem éri el a benne rejlő potenciált.

4. jó gyakorlat – „Delete the Hate" fotópályázat kiállítása

Dátum: 2025. október 12. Helyszín: Akropolisz Park, Nicosia, a Nicosia Book Fest ideje alatt. Közönség: fiatalok, családok, tanárok, gyermekek.

A „Delete the Hate" verseny négy döntős fotóját a Könyvfesztivál gyermekrészlegén kialakított külön standon állították ki. A nap folyamán több mint 50 szavazat érkezett be a győztes kép kiválasztására; a közönséget arra kérték, hogy olyan alkotásokat vegyenek figyelembe, amelyek az összetartozást, a jótetteket és a békés tiltakozást ünneplik. A projektvezető és az SGYG egyik tagja a szavazás ideje alatt beszélgetésekbe kezdeményezett a családokkal az online és offline gyűlöletbeszéd hatásairól.

A módszer megismételhetősége szempontjából: megismételhető lépések: (1) néhány hónappal korábban fotópályázatot hirdetni, amelynek középpontjában az inkluzió áll, nem pedig a gyűlölet (a pozitív megfogalmazás növeli a részvételt); (2) válogassunk össze négy-tíz fotóból álló szűkített listát, és mutassuk be azokat egységes kiállítási paneleken; (3) használjunk egyszerű papírszavazós rendszert, amely rövid, elmélkedésre ösztönző szünetet teremt a látogató számára; (4) helyezzük el a standot egy forgalmas, családok és pedagógusok által gyakran látogatott területen.

A közönség szavazásra bocsátása nem csupán bevonási, hanem pedagógiai eszköz is volt: a látogatók őszintén érdeklődtek a verseny értékeit legjobban tükröző kép kiválasztása iránt (SGYG-napló). Amikor egy szervezési hiba miatt a standot két szervezetnek is kiosztották, az SGYG együttműködő rugalmasságot tanúsított, és a konfliktus eszkalálása helyett átrendezte a teret – ez a hozzáállás maga is példaként szolgál a projekt által terjeszteni kívánt polgári kultúrára.

Átfogó tanulságok más európai szervezetek számára

A ciprusi projektből három általánosítható elv vonható le. Először is: az SGYG tagjainak minden szakaszban való közreműködése olyan hitelességet eredményez, amelyet egyetlen felülről irányított rendezvénytervezés sem tud utánozni. Másodszor, a formátumok – műhely, podcast, fesztiválstand, kiállítás – tudatos kombinációja olyan közönséget ér el, amelyet egyetlen csatorna sem tudna magához vonzani. Harmadszor, a működési nyomás alatt tanúsított rugalmasság (alacsony részvétel, ütköző időpontok, időjárási korlátok) önmagában is egyfajta aktivizmus, mivel megakadályozza, hogy a csapat energiája előre látható váratlan események miatt elszivárogjon.

Következmények az európai HTIA-hálózat számára

A ciprusi modell különösen jól átültethető olyan közepes méretű európai városokra, ahol az egyetemek, a közszolgálati műsorszolgáltatók és az ifjúsági civil szervezetek már különálló ökoszisztémákként léteznek. A Hope For Children csapata bebizonyította, hogy egy HTIA-stílusú programnak nem kell új infrastruktúrákat kitalálnia: össze tudja fűzni a már meglévőket. Az exportálható modellt kidolgozó többi partner számára Ciprus hasznos sablont kínál: nyilvános műhelymunkát a koncepcionális keret kialakításához, fiatalok által vezetett podcastot a hatókör kiterjesztéséhez, fesztiválstandot új közönség megismeréséhez, valamint kreatív versenyt, amely a közönségnek aktív szerepet biztosít ahelyett, hogy csupán nézőként vennének részt.

A résztvevők közvetlen hangja

Az alábbi idézetek a partner szervezet által összegyűjtött, a tevékenységet követő beszámolókból származnak. A projekt minőségi hatásának közvetlen bizonyítékaként közöljük őket, azok hangján, akik átélték.

„Összegzésképpen azt mondhatom, hogy ez az élmény rendkívül értékes és személyes szempontból is gazdagító volt számomra."

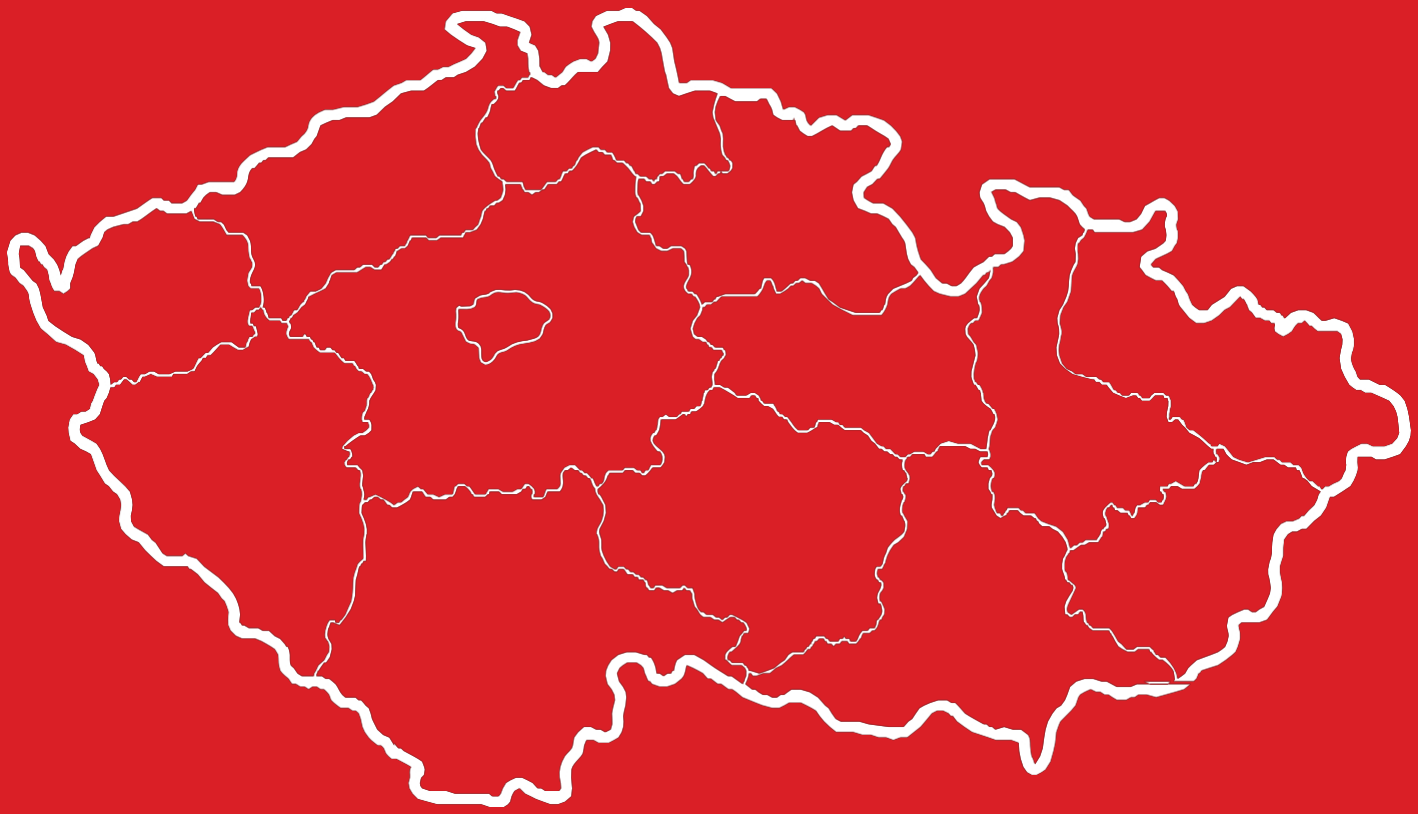
— **SGYG-tag, záró gondolatok a műhelyprogramról**

„Összességében a beszélgetéseink érdekesek voltak és értékes betekintést nyújtottak."

— **SGYG-napló, Up TO YOU(th) Fesztivál stand**

„Az értelmes vita elindítása érdekében előnyben részesítettük a polarizáló megjegyzéseket – azokat, amelyeknél a gyűlöletkeltő jelleg nem volt azonnal nyilvánvaló."

— **SGYG feljegyzés a nicosiai egyetemen tartott Whiteboard Activityről**

CSEH KÖZTÁRSASÁG

FIATALOK BEVONÁSA

CSEH KÖZTÁRSASÁG

Youth Included – ATMA közösségi tér, Prága

A „Hate Trackers Into Action” projekt cseh ágazata, amelyet a Youth Included koordinált a prágai ATMA Közösségi Központban, a migrációs háttérrel rendelkező fiatalok mindennapi életében megjelenő gyűlöletbeszéd kérdésével foglalkozott. A kirekesztésről, az otthoni hallgatásról és a tartozás iránti vágyakozásról szóló személyes történeteket rövid formátumú digitális médiába (Instagram Reels) és egy nyilvános zenei eseménybe ültették át. Az alábbiakban bemutatott négy bevált gyakorlat megmutatja, hogy a biztonságos térben történő facilitációval támogatott kreatív önkifejezés hogyan válhat a gyűlölet megelőzésének és a közösségi reziliencia erősítésének hatékony eszközévé.

A fejezet időrendben a következő bevált gyakorlatokat mutatja be: „Reels You Would Run Too” és „It’s Not Okay to Stay Silent” (2025. június 15. és 29.); „Different, Yet Every Voice Matters” (2025. június 29.); „This Is Also My Home” és „Welcoming the Newcomer” (2025. május 25. és 2025. június 15.); valamint a „NOHATE Concert: Sound of Self” (2025. július 26.). Minden gyakorlatot ezután részletesen, folyamatos elbeszélés formájában tárgyalunk, figyelmet fordítva a helyi kontextusra, a máshol is megismételhetőnek bizonyult lépésekre, valamint a csapat által levont tanulságokra.

1. jó gyakorlat – „You Would Run Too” és „It’s Not Okay to Stay Silent” című videók

Időpontok: 2025. június 15. és 29. Csatorna: Instagram Reels. Célközönség: videónként 1 000 néző.

Videónként három-négy résztvevő két rövid Reels-videót készített, amelyek a családon belüli erőszak láthatatlan oldalát mutatják be. A You Would Run Too című videó egy tinédzsert követ nyomon, aki egy hosszú

időszaknyi belső fájdalom után elhagyja otthonát, és a filmben terápiás és művészetterápiás jelenetekben láthatjuk. Az It s Not Okay to Stay Silent című film egy parkban ülő párt mutat be: a fiú agresszív, a lány bekötött karral ül, és a záró csavar az, hogy a lány SMS-t küld a barátainak: „Jól vagyok". A felvételeket okostelefonnal készítették, de szándékosan figyeltek a perspektívára, a fényre és a közeli felvételekre.

A reprodukálható módszertan tekintetében: a következő lépéseket kell végrehajtani: (1) szervezzen kreatív műhelymunkát, amelynek során a résztvevők megosztják a rejtett sérelemre vonatkozó személyes észrevételeiket; (2) készítsen egy 30–60 másodperces, párbeszéd nélküli forgatókönyvet; (3) ossza el a szerepeket (koncepció, keret, előadás) a természetes hajlamok alapján; (4) forgassunk okostelefonnal, a verbális magyarázat helyett a testbeszédet előtérbe helyezve; (5) tegyük közzé az Instagram Reels-en, és kísérjük a megjelenést reflektív feliratokkal.

A közönség reakciói megerősítették, hogy egy 30 másodperces klip olyan beszélgetéseket indíthat el, amelyek általában rejtve maradnak (műhelymunka utáni értékelés). A csapat megtanulta egyensúlyba hozni az őszinteséget és az etikai visszafogottságot: elegendő részletet adni ahhoz, hogy a történet felismerhető legyen, de soha nem annyit, hogy a nézők újra traumatizálódjanak. A jövőbeli változatok tartalmazni fognak egy hivatkozást a nemzeti támogatási telefonszámokra.

2. jó gyakorlat – „Különbözőek, de minden hang számít"

Dátum: 2025. június 29. Csatorna: Instagram Reels. Résztvevők: 15, 16–39 éves személy, különböző nemű, szakmájú és nemzetiségű.

Egyetlen üres széket használtak semleges szimbólumként. Minden résztvevő ugyanarra a székre ült, ugyanabban a testtartásban, és saját nyelvén ismételgette ugyanazt a mondatot. A szemek, az ajkak és a kezek közeli felvételeit összevágva hozták létre a sokszínűség ritmusát. A záró jelenetben mind a tizenöt résztvevő megjelent a képernyőn, az „Itt vagyok. Van hangom." felirattal.

A megismételhető módszertan szempontjából: megismételhető lépések: (1) válasszunk ki egy semleges tárgyat, amely a ismételt mikro-előadások színpadává válik; (2) írjunk egy rövid, univerzális mondatot, amelyet le lehet fordítani a csoport által beszélt nyelvekre; (3) forgassunk tizenöt-húsz nagyon rövid felvételt; (4) vágjuk össze őket olyan sorrendben, hogy a

hangok és a megjelenés sokszínűsége vizuális üzenetté váljon; (5) zárjuk a filmet egy kollektív képpel, amely az elismerés iránti felhívást fogalmazza meg.

A Reels-videók megmutatták, hogy az inklúzió nem a különbségek eltüntetéséről szól, hanem azok hangsúlyozásáról. Ez a bevált gyakorlat különösen alkalmas multikulturális osztályok, nyelviskolák és interkulturális közösségi központok számára.

3. jó gyakorlat – „Ez az én otthonom is" és „Üdvözöljük az új érkezőt"

Dátumok: 2025. május 25. és 2025. június 15. Csatorna: Instagram Reels. Becsült elérhetőség: 1000–1200 néző mindegyiknél.

A „This Is Also My Home" a választott család hétköznapi pillanatait dokumentálja – egy kávé a barátokkal, nevetés a konyhában, metrózás –, hogy alátámassza: a tartozás érzése a születési helytől távol is kialakítható. A „Welcoming the Newcomer" párbeszéd nélkül mutatja be egy baráti társaság dinamikáját, amely először kizárja az új jövevényt, majd egy meghívó kinyújtott kézzel végül befogadja. A záró képkocka mindenkit együtt mutat, aláhúzva, hogy a befogadás erősíti, nem pedig gyengíti a csoportot.

A megismételhető módszertan szempontjából: megismételhető lépések: (1) azonosítsunk egy olyan mikroszituációt, amelyben a kirekesztés vagy a tartozás érzése felismerhető; (2) válasszunk olyan szereplőket, akik hajlandóak önmagukat alakítani, ahelyett, hogy profi színészeket alkalmaznánk; (3) forgassunk valódi, mindennapi helyszíneken (kávézók, parkok, tömegközlekedés); (4) használjunk egyetlen, döntő gesztust a narratíva fordulópontjaként.

Ez a két videó bizonyítja, hogy a gyűlöletkeltő beszéd elleni küzdelemhez nem feltétlenül kell hangosan tiltakozni. Ahogy a cseh csapat is megállapította, a gyűlölet ellen nem csupán annak nyilvánvalóvá tételével lehet fellépni, hanem azzal is, hogy valami jobbat mutatunk be. Ez a módszer különösen hatékony az iskolai környezetben, ahol a polarizált üzenetek védekező magatartást válthatnak ki.

4. jó gyakorlat – NOHATE koncert: Sound of Self

Dátum: 2025. július 26. Helyszín: Prága. Közönség: 16–30 éves fiatalok és fiatal felnőttek, aktivisták, diákok, a kreatív közösség tagjai. Résztvevők: körülbelül 15 SGYG-tag, szervező és önkéntes.

A prágai székhelyű ének- és testterapeuta, Maria Goya által megálmodott NOHATE-koncert a gyűlöletbeszéd és a diszkrimináció elleni közös kreatív állásfoglalásként került megrendezésre. A fiatal előadók a szolidaritás és a méltóság ihlette zenei számokat adtak elő. Az előadások között rövid aktivista beszédek, videóvetítések és az SGYG tagjai által készített installációk kötötték össze az egyéni művészi kifejezésmódokat a HTIA tágabb küldetésével. A fotó- és videódokumentáció biztosította, hogy az üzenet a terem falain túlra is eljusson.

A módszertan megismételhetősége szempontjából: megismételhető lépések: (1) keressen egy kreatív horgonypontot (zeneiskola, hangterapeuta, közösségi kórus), amely hajlandó egy nyilvános fellépést szentelni a projekt témáinak; (2) szőjön be három-öt perces aktivista beszédeket a zenei számok közé; (3) helyezzen ki a helyszínen az SGYG által készített vizuális alkotásokat; (4) gondoskodjon arról, hogy az audio- és videofelvételek megoszthatók legyenek a partnercsatornákon.

A koncert jól illusztrálja, hogy a gyűlöletbeszéd elleni küzdelem nem csupán a politikáról vagy az oktatásról szól, hanem a kultúráról, a kreativitásról és a közösségi cselekvésről is. Megerősíti azt is, hogy az online (Reels) és az offline (koncert) formátumok kombinálása eredményezi a legerőteljesebb közösségépítő hatást.

Átfogó tanulságok más európai szervezetek számára

A cseh tapasztalatok három általánosítható elvet emelnek ki. Először is: az ATMA Community Space „biztonságos tér” módszertana (olyan moderált műhelyek, ahol a résztvevők feldolgozhatják a traumákat, a diszkriminációt és a kirekesztettség érzését) elengedhetetlen előfeltétele a őszinte, kreatív alkotásnak. Másodszor: a rövid videók, amelyeket gyakran felszínes szórakozásnak tartanak, valójában hatékony oktatási eszközök lehetnek, ha gondosan megírják a forgatókönyvüket. Harmadszor, egy offline, testközpontú esemény (a NOHATE Concert) elengedhetetlen ahhoz, hogy a digitális narratívákat közösségi kötelékekké alakítsuk: amint azt a csapat megfigyelte, csak a közvetlen interperszonális találkozások révén változnak meg a normák és a viselkedésmódok, és csak ott veszíti el a gyűlölet a kényelmes távolságát.

Következmények az európai HTIA hálózat számára

A cseh tapasztalatok megmutatják az európai hálózatnak, hogy a rövid formátumú digitális tartalmak hogyan párosíthatók személyes élményt nyújtó offline eseményekkel egy koherens ellen-narratíva kialakítása érdekében. A Reels- és koncertkombináció nem csupán marketingfogás: ez egy tudatos pedagógiai módszer, amelyben az online elem felvet egy kérdést, az offline elem pedig a személyes találkozáson keresztül ad rá választ. Azok a partnerek, akik ezt a kettős formátumot szeretnék átvenni, már a projekt első megbeszélésén párhuzamosan kell megtervezniük a két réteget, nem pedig egymástól független eredmények sorozataként.

A résztvevők közvetlen hangja

Az alábbi idézetek a partner szervezet által összegyűjtött, a tevékenységet követő beszámolókból származnak. A projekt minőségi hatásának közvetlen bizonyítékaként közöljük őket, azok hangján, akik átélték.

„Mi van, ha a hangom nem elég erős?”

— **A résztvevők kérdése, amelyet a Reels produkciós műhely során rögzítettek**

„Megmutatjuk, hogy a kultúrák közötti kapcsolat lehetséges – és szükséges.”

— **Cseh SGYG, reflexió a „This Is Also My Home” című műről**

„A csendet hanggá, a fájdalmat pedig a változás iránti felhívássá alakítsuk át.”

— **Cseh SGYG, a NOHATE koncert programfüzetéből**

OLASZORSZÁG

CIFA

OLASZORSZÁG

C.I.F.A. ETS, Torino

A torinói C.I.F.A. ETS által koordinált „Hate Trackers Into Action” projekt olaszországi ágazata több mint negyven, 14 és 28 év közötti fiatalt mozgósított a torinói agglomerációban és Alba városában. Az olasz SGYG (Semiological Guerrilla Youth Group) egyrészt strukturált kollektívaként működött, amely egy iskolai rádióhoz kapcsolódott, másrészt pedig laza csoportosulásként, amelynek tagjai podcastokat, mesterséges intelligencia-képzési adatkészleteket, iskolai műhelyeket, szakértői interjúkat és személyes történeteket bemutató videókat készítettek. Az alábbi hét bevált gyakorlatot mindegyikét kipróbálták valódi olasz iskolai és civil környezetben, és úgy tervezték, hogy hasonló infrastruktúrával rendelkező partnerek is alkalmazhassák őket.

A fejezet időrendben a következő bevált gyakorlatokat mutatja be: Clic Positivi iskolai internetes rádió (2024. január – 2024. május (1. évad) és 2024. december – 2025. június (2. évad)); Deescalate AI képzés (2024. november – 2025. január); Iskola
Képzés a Liceo Pininfarina intézményben (2025. február 1–18. (1–2. helyi képzési nap) és 2025. február 19–28. (3–10. helyi képzési nap)); szakértői interjúk megosztásra alkalmas Reels-videóként (2024. december 1.); személyes-narratív videósorozat (2025. június–szeptember); valamint webes
3.0 mém-műhely (2025. július 18.). Ezután minden gyakorlatot részletesen, folyamatos narratív formában vizsgálunk, figyelmet fordítva a helyi kontextusra, a máshol is megismételhetőnek bizonyult lépésekre és a csapat által levont tanulságokra.

1. jó gyakorlat – „Clic Positivi” iskolai internetes rádió

Időpontok: 2024. január – 2024. május (1. évad) és 2024. december – 2025. június (2. évad). Helyszín: Liceo Luigi Einaudi , Alba (CN) – Radio Einaudi. Célközönség: 14–20 éves középiskolás diákok, valamint a Spotify online hallgatói.

Egy állandó hallgatói műsorvezető-csapat (az 1. évadban: Auro, Sto, Lore, Taki, Fab, Kalu; a 2. évadban: Giacollo, Fiore, Lore, Samu) készített egy sorozatot, amelynek egyes, 45–60 perces epizódjai a gyűlöletbeszéd, az internetes szabályozás, a Web 3.0 és a mesterséges intelligencia témáit járják körül. Minden epizódban a diákműsorvezetők egy-egy szakértő vendéget fogadnak – pszichológusokat, aktivistákat, a Web 3.0 szakértőjét, Tambussit, valamint a mesterséges intelligencia szakértőjét, Stefano Barale-t –, és az epizódokat a Spotify-on teszik közzé.

A megismételhető módszertan tekintetében: megismételhető lépések: (1) azonosítsák és vegyék át a már meglévő iskolai műsorszolgáltatási infrastruktúrát (mikrofonok, szerkesztőszoftver, hivatalos csatorna); (2) hozzanak létre egy négy-hat diákból álló szerkesztői csapatot, és frissítsék azt a végzős évfolyamok távozásával; (3) minden epizódhoz állapodjanak meg egy tematikus szögben, hívjanak meg egy külső szakértőt, és készítsenek percről percre szóló vázlatot; (4) rögzítsék, szerkesszék és tegyék közzé a Spotify-on; (5) az egyes epizódok népszerűsítése az iskola közösségi média csatornáin.

A formátum a hallgatói évfolyamok váltakozása ellenére is életképesnek bizonyult, sőt, még a korábbi hallgatókat is visszacsábította vendégként. A csapat által ismétlődően jelzett gyenge pont az volt, hogy nehéz volt a Radio Einaudi meglévő hallgatói körén túlra terjeszteni a közönséget; a csapat arra a következtetésre jutott, hogy a szerkesztői naptár mellett egy külső promóciós tervet is ki kell dolgozni.

2. jó gyakorlat – „Deescalate” AI képzés

Időpont: 2024. november – 2025. január. Helyszín: teljes egészében online. Résztvevők: 1 SGYG-tag az HTIA partnerségből. Partner: Aequa-Tech (civic-tech start-up).

Az aktivistákat először arra kérték, hogy töltsenek ki egy erkölcsi alapokról szóló kérdőívet, amelynek célja az volt, hogy feltárja saját értékelési elfogultságaikat, majd értékeljék hat híresség ekkel kapcsolatos videó alá írt kommentek agresszivitását. A gyakorlat egy nemzetközi adatbázist hozott létre egy AI-moderációs eszköz számára, miközben egyúttal megtanította a résztvevőket arra, hogy felismerjék a kontextus szerepét az online tartalmak címkézésében.

A reprodukálható módszertan tekintetében: a következő lépéseket kell végrehajtani: (1) együttműködés egy olyan helyi civil-technológiai szervezettel, amely mesterséges intelligencián alapuló moderációs eszközt fejleszt; (2) 15–20 aktivistából álló, több országból származó csoport toborzása; (3) erkölcsi alapokról szóló kérdőív kitöltetése a

címkézési feladat megkezdése előtt; (4) a résztvevők felkérése a kommentek agresszivitásának címkézésére egy közös értékelési rendszer szerint; (5) közös értékelés a feladat nehézségeiről és az automatizált moderálás következményeiről.

Ahogy az egyik résztvevő megjegyezte, megérthettük az AI működésének alapjait, és azt, hogy hogyan lehet olyan információkkal táplálni, amelyek torzíthatják a működését, ami az egyik oka annak, hogy az AI terjesztheti a gyűlöletbeszédet (SGYG-tag). A kritikus médiatudatosság nem elméleti előadásokból fakad, hanem a határvonalas esetek címkézésének megpróbálásából származó, megtestesült tapasztalatból.

3. jó gyakorlat – Iskolai képzés a Liceo Pininfarina intézményben

Időpont: 2025. február 1–18. (1–2. helyi képzési nap) és 2025. február 19–28. (3–10. helyi képzési nap). Helyszín: Liceo Pininfarina, Moncalieri (Torino). Célcsoport: egy teljes, a távolsági kommunikációra szakosodott informatika osztály, 1–18 éves korú tanulókkal. Facilitátorok: 3 SGYG-tag.

Az első két reggelen az informatikai osztályt az Európa Tanács Compass kézikönyvéből merített eszközökkel ismertették meg a gyűlöletbeszéddel: identitásmolekula, gyűlöletpiramis, okok fája, valamint rövid audiovizuális klipekkel a dopaminról és a közösségi média kialakításáról. A harmadik naptól kezdve ugyanazok a diákok átkerültek egy oktatóképzési ciklusba, ahol – informatikatanárukkal és egy külső szakemberrel közösen – kifejlesztettek egy beépített moderációs logikával rendelkező prototípusos közösségi médiaalkalmazást. Kifejezett etikai követelményük egy olyan közösségi médiaplatform volt, amelyen kevesebb gyűlöletbeszéd található, mint az Instagramon (a képzés résztvevője).

A megismételhető módszertan tekintetében: megismételhető lépések: (1) a gyűlöletbeszéd-ismeretek átültetése a hallgatóság meglévő szakmai nyelvére (jelen esetben a szoftvertervezés nyelvére); (2) egy bevezető modul megtartása a Compass eszközök segítségével; (3) azonnali átmenet a közös tervezési fázisba, amelyben a hallgatók elkészítik saját választerméküket; (4) mindig készítsünk B-tervet (a csapatnak el kellett hagynia a Privilege Walkot helyhiány miatt, a Netflix-címeket pedig licencelési okokból).

A tizedik napra az osztály már elkezdte kódolni egy prototípusos közösségi hálózatot. A tudatosság átültetése egy megvalósítható alkotássá a passzív tanulókat a válasz közös tervezőivé alakítja, és drámai módon növeli a tanultak megőrzését.

4. jó gyakorlat – Szakértői interjú megosztható Reels-ként

Dátum: 2024. december 1. Helyszín: Toolbox coworking tér, Torino. Célközönség: a Hate Trackers Instagram-közönsége. Vendég: Manuela Grippi színésznő.

Két SGYG-interjúkészítő strukturált beszélgetést folytatott a színésznővel négy előre meghatározott témakörben: a nyilvános imázs, az iparági kihívások, a közösségi médiában való megjelenés és a személyes aktivizmus. A beszélgetést egy semleges coworking-helyszínen, profi stáb segítségével vették fel, hogy az anyagot több Instagram Reels-videóra lehessen vágni.

A megismételhető módszertan tekintetében: megismételhető lépések: (1) keressen egy olyan közszereplőt, akinek szakmai tevékenységét érintik a gyűlöletkeltő megnyilvánulások; (2) tartson egy előkészítő online megbeszélést a kérdések közös meghatározása érdekében; (3) forgasson egy semleges, újrahasznosítható helyszínen; (4) tervezze meg a több rövid formátumra való vágást már az elején, ne a utómunkálatok során.

A közszereplők saját követőiket is bevonják a projektbe, így annak hatóköre messze túlmutat a partnerség organikus közönségén. Az interjú formátum emellett olyan tartalmat generál, amely hónapokig újra felhasználható.

5. jó gyakorlat – Személyes narratív videósorozat

Időpont: 2025. június–szeptember. Helyszín: Torino. Célközönség: az iskolai zaklatás, a bevándorlás, a rasszizmus és a nemek közötti kettős mérce iránt érdeklődő közösségi média-közönség.

Öt videó, amelyeket általában kétfős stáb készített, a diszkriminációval kapcsolatos személyes élményeket mutatta be. Ahogy az egyik videó készítője írta: „Ez a videó számomra személyes ügy, hiszen egyiptomi vagyok, és már négy éve Európában élek. Bemutatja a társadalomban uralkodó kettős mércét, amelyben az emberek kénytelenek feladni az értékeiket, hogy másoknak megfeleljenek. A szabadság mindenkié, és mindenkinek joga van a saját értékei szerint élni, amíg ezzel másoknak nem árt.”

A megismételhető módszertan tekintetében: megismételhető lépések: (1) nyílt pályázat szervezése az SGYG-n belül személyes narratívákra vonatkozó ötletek gyűjtésére; (2) minimális, de következetes technikai támogatás biztosítása (kamera, állvány, mikrofon, világítás); (3) az autentikusság előtérbe helyezése a produkciós kivitelezéssel szemben; (4) rendszeres megjelenés (három-négy hetente egy videó).

Ez a formátum a nézői elkötelezettséget mérő mutatók tekintetében következetesen felülmúlja a forgatókönyv alapján készült oktatóvideókat. Fő kockázata – azaz az, hogy nehéz folyamatosan új ötleteket kitalálni – úgy enyhíthető, hogy minden új kiadásnál más alkotó vezeti a projektet.

6. jó gyakorlat – Web 3.0 mém-műhely

Dátum: 2025. július 18. Helyszín: Torino. Célközönség: körülbelül 100, 18 év feletti fiatal felnőtt. Eszköz: HateTrackers Dapp MetaMask pénztárca.

A Web 3.0-ról és a MetaMask-ról szóló bevezető előadás után a résztvevők azonosítottak valódi gyűlöletbeszédet (beleértve közszereplők kommentjeit is), és humorral és iróniával ellensúlyozó mémeket készítettek válaszul. Minden mémet feltöltöttek a HateTrackers Web 3.0 platformra, és összekapcsolták az alkotó pénztárca-azonosítójával. Ezután a többi résztvevő szavazott a leghatásosabb pályamunkákra. A foglalkozás egy csoportos vitával zárult az irónia mint fegyvertelenítés és a kárt fokozó humor közötti etikai határvonalról.

A módszertan megismételhetősége szempontjából: megismételhető lépések: (1) rövid technikai bevezető a MetaMask és a HateTrackers Dapp használatáról; (2) tíz-tizenöt, különböző érzékenységű, valós gyűlöletbeszéd-példa összeállítása; (3) egyszerű mémkészítő eszközök biztosítása;
(4) zárjuk egy strukturált vitával a humor etikai vonatkozásairól.

Sok résztvevő arról számolt be, hogy a gyűlöletbeszéd gyakran haragot vált ki, ami megnehezíti a konstruktív reagálást (a műhelymunka utáni értékelés, az eredeti kompendiumból). Olyan mémet készíteni, amely egyszerre vicces és tiszteletteljes, önmagában is empátia, önuralom és kritikus gondolkodás gyakorlása.

Átfogó tanulságok más európai szervezetek számára

Három alapelv rajzolódik ki. Először is, a fiatalok aktivizmusát egy meglévő intézményi erőforráshoz (iskolai rádió, közös munkatér, polgári technológiai start-up) kell kapcsolni, mielőtt új dolgok létrehozását fontolóra vennénk. Másodszor, a gyűlöletbeszéddel kapcsolatos ismereteket a résztvevők saját szakterületének nyelvére kell lefordítani: az informatikus hallgatók moderált platformokat terveznek, a podcastok készítői epizódokat, a videokészítők pedig videókat. Harmadszor, a nemzetközileg elismert oktatási eszközöket (Compass Identity Molecule, Hate Pyramid) első személyű narratív formátumokkal kell kombinálni. Az első biztosítja a pedagógiai szigorúságot, a második pedig érzelmi visszhangot kelt. Egyedül egyik sem elegendő.

Következmények az európai HTIA hálózat számára

Az olasz gyakorlatok a hét országos fejezet közül a legváltozatosabbak, és éppen ezért a leghasznosabbak más európai szervezetek számára, mint választási lehetőségek tárháza. Minden egyes olasz gyakorlat a gyűlöletbeszéd-ismeretek elsajátításának egy-egy különböző kiindulópontját jelenti – rádió, mesterséges intelligencia, iskolai tanterv, szakértői interjú, személyes beszámoló, Web 3.0-s mémkészítés –, és mindegyik önállóan is alkalmazható. Az átfogó tanulság az, hogy egy egyetlen nemzeti partner több párhuzamos kezdeményezést is fenntarthat, ha rendelkezik stabil intézményi háttérrel (Torinóban a vezető szervezet, a C.I.F.A. ETS, valamint a Liceo Einaudi iskolai rádiója).

A résztvevők közvetlen hangja

Az alábbi idézetek a partner szervezet által összegyűjtött, a tevékenységet követő értékelésekből származnak. A projekt kvalitatív hatásának közvetlen bizonyítékaként közöljük őket, azok hangján, akik átélték.

„Mindenképpen azt szeretnénk, hogy az alkalmazásunkban kevesebb gyűlöletbeszéd legyen, mint az Instagramhoz hasonló alkalmazásokban. Ha sikerül befejeznünk a fejlesztését, talán másokat is inspirálunk majd, hogy valami hasonlót hozzanak létre.”

— A Pininfarina képzés résztvevője

„Érdekes élmény volt, mert megismerhettük az AI működésének alapjait, és azt, hogy hogyan lehet olyan információkkal táplálni, amelyek befolyásolhatják a működését – ez az egyik oka annak, hogy az AI gyűlöletkeltő narratívákat terjeszthet.”

— Az SGYG egyik tagja a Deescalate AI képzés után

„Ez a videó személyesen is érint engem, mint négy éve Európában élő egyiptomit. Bemutatja a társadalomban uralkodó kettős mércét, amelynek következtében az emberek kénytelenek feladni értékeiket, hogy másokat kielégítsenek. A szabadság mindenkié, és mindenkinek joga van a saját értékei szerint élni, amíg ezzel másoknak nem árt.”

— SGYG videokészítő, személyes narratív videó

GÖRÖGORSZÁG

GÖRÖG IFJÚSÁGI RÉSZVÉTEL

GÖRÖGORSZÁG

Hellenic Youth Participation, Athén

A görög SGYG, amelyet az athéni Hellenic Youth Participation (HYP) szervezett, egy iteratív, egy félévig tartó programot dolgozott ki, amelynek célja az volt, hogy a fiatal felnőtteket a gyűlöletbeszédről való homályos tudatosságtól eljuttassa a strukturált reagálási képességig – online és offline egyaránt. A csapat egy kicsi, de stabil csoportra, az athéni belváros utcáin és parkjaiban végzett szabadtéri kutatásra, valamint a HYP irodájában tartott beltéri műhelymunkákra támaszkodott. Az alábbi négy bevált gyakorlat nyomon követi ezt az utat a nyilvános térképezéstől a digitális aktivizmusig, és egy podcasttal zárul, amely a projekt élettartamán túl is fenntartja a párbeszédet.

A fejezet időrendben bemutatja a következő bevált gyakorlatokat: Térképezés a szabadban a Freedom Parkban (2024. június 28.); „Four Corners” műhely a gyűlöletre adott reakciókról (2025. január 30.); „Zero Hate” – áprilisi online kampány (2025. április); valamint háromrészes podcast (a „Zero Hate” kampány után készült). Ezt követően minden gyakorlatot részletesen, folyamatos elbeszélés formájában tárgyalunk, figyelmet fordítva a helyi kontextusra, a máshol is megismételhetőnek bizonyult lépésekre, valamint a csapat által levont tanulságokra.

1. jó gyakorlat – Szabadtéri térképezés a Freedom Parkban

Dátum: 2024. június 28. Helyszín: Freedom Park, Athén. Közönség: járókelők és a parkban pihenő emberek.

Az SGYG egyszerű kérdésekkel fordult a járókelőkhöz arról, hogy szerintük mi a gyűlöletbeszéd, és hogy találkoztak-e már valaha diszkriminációval, vagy voltak-e annak tanúi. A csapat eredetileg strukturált gyakorlatokat készített elő, de az erős

A szél és a zárt tér hiánya miatt rögtönözni kellett: a tevékenységet beszélgetéses felméréssé alakítottuk át. A legszembetűnőbb megállapítás az volt, hogy sok válaszadó nem is ismerte, illetve soha nem hallott a „gyűlöletbeszéd” kifejezésről.

A megismételhető módszertan tekintetében: megismételhető lépések: (1) keressenek egy olyan nyilvános helyet, ahol nagy a generációk közötti forgalom; (2) készítsenek elő három-öt rövid, nyitott kérdést; (3) képezzék ki az SGYG tagjait a konfrontációmentes megközelítési technikákra; (4) kezeljék a váratlan eseményeket (időjárás, logisztika) a formátum egyszerűsítésének lehetőségeként, nem pedig kudarcként.

A közvéleménynek a „gyűlöletbeszéd” kifejezéssel kapcsolatos tudatlansága önmagában is olyan megállapítás, amelynek az egész további stratégiát irányítania kell. Az a szervezet, amely bonyolult eredményekkel kezdi programját, mielőtt feltérképezné a közvélemény szókincsét, kockáztatja, hogy csak magához beszél.

2. jó gyakorlat – „Négy sarok” műhely a gyűlöletre adott reakciókról

Dátum: 2025. január 30. Helyszín: a HYP irodája, Athén. Résztvevők: hat 18 év feletti felnőtt.

Miután röviden áttekintették a Web 3.0-n az előző héten összegyűjtött hozzászólásokat, a termet négy sarokra osztották, amelyek a gyűlöletkeltő hozzászólásokra adható négy lehetséges reakciót jelképezték: válasz, elkerülés, bejelentés, ellenkampány indítása. A gyűlöletkeltő hozzászólásokat felolvasták, és a résztvevők fizikailag is átmentek abba a sarokba, amely az ösztönös reakciójukat képviselte. Minden kör után moderált beszélgetés következett. A foglalkozás egy egyértelmű pedagógiai elv megfogalmazásával zárult: nincs egyetlen helyes reakció a gyűlöletkeltő hozzászólásokra, és minden helyzet alapos értékelést igényel.

A megismételhető módszertan tekintetében: a következő lépéseket kell végrehajtani: (1) gyűjtsünk össze tizenöt–húsz valódi gyűlöletkeltő hozzászólást; (2) határozzunk meg négy lehetséges reakciókategóriát, és jelöljük meg a terem négy sarkát; (3) olvassuk fel hangosan az egyes hozzászólásokat; (4) kérjük meg az önkénteseket, hogy mondják el, miért választották az adott sarkot; (5) zárásként közösen jegyezzük meg, hogy egyik sarok sem strukturálisan jobb a másiknál.

A testmozgás, az ülő beszélgetésnél jobban, feltárja az ugyanazon csoporton belüli ösztönös reakciók sokféleségét. Emellett normalizálja a visszavonulás legitimitását: nem minden gyűlöletkeltő kommentre kell válaszolni, és ennek felismerése megóvja az aktivistát a kiégéstől.

3. jó gyakorlat – „Zero Hate – April" online kampány

Időszak: 2025. április. Formátum: négy interaktív online találkozó. Célközönség: 18 év feletti felnőttek, ülésenként hét résztvevő.

Egy hónapos online kampány, amelyet a HateTrackers alkalmazás bemutató ülésével indítottak, majd előadások, beszélgetések és közös tevékenységek követtek. A kampány összekötő kapocs volt az offline szabadtéri és beltéri műhelyek, valamint a Web 3.0 platform digitális elemei között, és előkészítette a terepet a következő podcast-sorozat számára.

A megismételhető módszertan szempontjából: megismételhető lépések: (1) határozzon meg egy egyhónapos tematikus időszakot egy felismerhető névvel (Zero Hate); (2) tervezzen be négy heti, egy-két órás online találkozót; (3) változtassa a formátumokat (előadás, beszélgetés, közös tevékenység, vendég); (4) gondoskodjon arról, hogy ugyanaz a magcsoport vegyen részt mind a négy ülésen a kumulatív tanulás érdekében.

Egy rövid, márkás kampány nagyobb hatást gyakorol, mint egy hosszabb, jelöletlen eseménysorozat. A Zero Hate címke egy azonosítható keretet biztosított a résztvevők számára, amelyre hivatkozhattak.

4. jó gyakorlat – Háromrészes podcast

Időszak: a Zero Hate kampány után készült. Formátum: három audioepizód. Műsorvezetők: két SGYG-tag. Téma: miért olyan intenzív a gyűlöletbeszéd a közösségi médiában.

A „Zero Hate" kampány két résztvevője, a viták hevességétől ösztönözve, egymástól függetlenül úgy döntött, hogy elkészít egy háromrészes podcastot, amely a gyűlöletbeszéd közösségi médiában való terjedését vizsgálja. Ez a döntés egyértelműen jelzi a projekt fenntarthatóságát: a résztvevők nem csupán fogyasztották a tartalmakat, hanem

saját tartalmat generáltak.

A reprodukálható módszertan szempontjából: reprodukálható lépések: (1) hagyjon helyet a záróbeszélgetésen a résztvevőknek, hogy saját követő intézkedéseket javasolhassanak; (2) nyújtson minimális strukturális támogatást (mikrofont, publikációs csatornát, alapvető szerkesztési ismereteket), de álljon ellen a kísértésnek, hogy irányítsa a szerkesztői vonalat; (3) vállalja előre, hogy a szervezet csatornáin keresztül népszerűsíti a résztvevők által vezetett terméket.

A legmegbízhatóbb jelzője annak, hogy egy tudatosságnövelő program eredményes volt, az, hogy a résztvevők saját kezdeményezéseket indítanak. Az a szervezet, amely nem készül fel erre a forgatókönyvre, kockáztatja, hogy ez az energia elpárologjon.

A görög program pedagógiai alapelvei

A görög program kidolgozta az ellen- és alternatív narratívák koncepcióját is, segítve a résztvevőket abban, hogy megértsék: a gyűlöletbeszédet nemcsak közvetlen ellenzékkel lehet leküzdeni, hanem új, befogadó perspektívák felkínálásával is. Külön foglalkozások keretében vizsgálta a szólásszabadság komplex témáját és a tartalomszűrés etikai dilemmáit, megvitatva, hogy kinek kell eldöntenie, mi maradhat online és mi kerüljön eltávolításra. Az összes foglalkozás során a csapat elkötelezettségét mutatta az empátia, a kritikus gondolkodás és a digitális felelősségvállalás kialakítása iránt, ösztönözve az aktivizmust mint a mindennapi döntések sorozatát – hogyan beszélünk, hogyan hallgatunk, és hogyan alakítjuk az általunk lakott online tereket (Összefoglaló).

Következmények az európai HTIA hálózat számára

A görög program a hét közül pedagógiai szempontból a legszigorúbb, a Compass eszközök és az ellen-narratív elmélet kifejezett és jól dokumentált alkalmazásával. Az európai HTIA-hálózat számára Görögország az a tagország, amelyhez érdemes fordulni az oktatóképző modulok kidolgozásakor: a „Pedagógiai alapelvek” című fejezet szinte önálló kézikönyvként is olvasható arról, hogyan lehet bevezetni a gyűlöletbeszéd-ismereteket egy felnőtt aktivistákból álló csoport számára. A görög tapasztalat azt is megmutatja, hogy egy kis létszámú SGYG (hat-hét felnőtt) hogyan képes aránytalanul nagy mennyiségű eredményt produkálni, ha minden tag más-más módszertant választ.

A résztvevők közvetlen hangja

Az alábbi idézetek a partner szervezet által összegyűjtött, a tevékenységet követő értékelő beszámolókból származnak. A projekt minőségi hatásának közvetlen bizonyítékaként közöljük őket, azok hangján, akik átélték.

> „Ez egy értelmes élmény volt, amely elősegítette a gyűlöletbeszédről szóló vitákat.”
>
> — **A résztvevők visszajelzései a görög SGYG-műhely után**

> „Lehetőséget adott arra, hogy foglalkozzunk a káros online viselkedés erkölcsi következményeivel.”
>
> — **Görög SGYG-reflexió a Zero Hate – április kampány során**

MAGYARORSZÁG

CROMO ALAPÍTVÁNY

MAGYARORSZÁG

Cromo Alapítvány – Budapest és Baranya megye

A Cromo Alapítvány által koordinált „Hate Trackers Into Action” projekt magyarországi szakasza két, egymást kiegészítő irányvonal mentén zajlott. Egy budapesti székhelyű, körülbelül öt fiatal vezetőből álló SGYG 2024 áprilisától kezdve a művészeti és pedagógiai oldalon dolgozott: feltérképezte a helyi kontextust, jogi és gyűlöletbeszéd-szakértőkkel konzultált, fórum- és vitaszínházi képzést tartott, valamint bevezette a módszertant a budapesti középiskolákba. A Baranya megyében, Kishegyesben működő második SGYG (16–22 éves tagokkal) a digitális részét vette át: gyűlöletbeszédre utaló bizonyítékokkal töltötte fel a HateTrackers Web 3.0 alkalmazást, regionális rajzversenyt szervezett, és az összes eredményt bemutatta Magyarország egyik legnagyobb kulturális fesztiválján. A két csoport 2025 szeptemberében Budapesten találkozott. A magyar kontextust a „gyűlöletbeszéd” kifejezés erős politizáltsága jellemzi, ami arra késztette a csapatot, hogy tevékenységét szándékosan az iskolákban, a közösségi médiában és a mindennapi beszélgetésekben előforduló gyűlöletbeszéd köré építse.

A fejezet időrendben a következő bevált gyakorlatokat mutatja be: többszintű szakértői konzultáció (2024. április 5., 12. és június 6.); fórumszínház az „Influencer Story” forgatókönyvvel (2024. december 13. és 2025. május 22.); több ülésből álló HateTrackers **Cycle (2024. február 15., március 13., március 23., március 30., április 16., április 30., május 28., július 23.)**

HateTrackers ciklus (2025. február 15., március 13., március 23., március 30., április 16., április 30., május 28., július 23.); Ne árts másoknak! Gyermekrajzverseny (2025. április–július (pályázati felhívás: 2025. április 16.; pályaművek benyújtása és kiválasztása: 2025. május 28. és július 23. között)); valamint Kombinált visszajátszás és fórumszínházi találkozó (2025. szeptember 5.). Minden gyakorlatot ezután részletesen, folyamatos narratív formában vizsgálunk, figyelmet fordítva a helyi kontextusra, a máshol is megismételhetőnek bizonyult lépésekre, valamint a csapat által levont tanulságokra.

1. jó gyakorlat – Réteges szakértői konzultáció

Időpontok: 2024. április 5., 12. és június 6. Helyszín: Cromo iroda, Budapest. Résztvevők: az SGYG magcsoportja , valamint informatikai, jogi, gyűlöletbeszéd és művészeti szakértők.

Mielőtt a fiatal résztvevőket közvetlenül bevonták volna a műhelymunkákba, a magyar csapat három egymást követő találkozót tartott: egy informatikai szakértővel a Web 3.0 témájában; egy jogi szakértővel személyesen, valamint egy gyűlöletbeszéd-szakértővel online; végül pedig egy dráma-pedagógiára szakosodott művészeti szakértővel. Ez a sorozat felkészítette az SGYG-t arra, hogy technikai, jogi és kreatív magabiztossággal keretezze be a témát, és egy kritikus stratégiai döntéshez vezetett: a hagyományos színdarab elvetése a vita-színház javára, amelyet később fórumszínházzá finomítottak.

A megismételhető módszertan tekintetében: megismételhető lépések: (1) a résztvevők toborzásának megkezdése előtt három, egyenként két-három órás szakértői ülés ütemezése;
(2) a jogi ülés legyen személyes, a technikai ülés hibrid formátumú, a művészeti ülés pedig egy kreatív térben; (3) dokumentálják az egyes üléseket, és a műhelyek megkezdése előtt használják fel az eredményeket a formális tervezési döntések meghozatalához.

Ha két hónapot fordítunk a szakértői keret kidolgozására, elkerülhető a sokkal hosszabb és költségesebb feladat, hogy a program felétől kezdve újratervezzük az egész programot. A magyar csapat korai döntése, hogy a szövegkönyv alapján játszott színdarab helyett a vitaszínházat választotta, ezek nélkül az előzetes konzultációk nélkül lehetetlen lett volna.

2. jó gyakorlat – Fórumszínház az „Influencer Story” forgatókönyvvel Időpontok: 2024.

december 13. és 2025. május 22. Helyszínek: Nemes Nagy Ágnes Gimnázium és Alternatív Gazdaság Gimnázium, Budapest. Célcsoport: középiskolás diákok. Időtartam: három óra alkalmanként.

Az első budapesti műhelymunka egy általános vitaszínházi forgatókönyvet használt. Belső értékelést követően a csapat átalakította a formátumot egy inkluzívabb fórumszínházi struktúrává, amely egy közösségi média-influencer

és egy tartalomkezelő cég között a gyűlöletkeltő kommentek moderálása miatt. Szerepkártyákat készítettek az influencer, a vezérigazgató, a jogi tanácsadó, a PR-menedzser, a tartalommoderátor és a közönség tagjai számára. Az üléseket bemelegítő fázis nyitotta meg, majd strukturált, szerepben maradó vita következett, és a szerepeken kívüli reflexióval zárultak.

A megismételhető módszertan tekintetében: megismételhető lépések: (1) írjon egy egyszerű, könnyen lefordítható forgatókönyvet, amelyben egy valós etikai dilemmát állítanak színre; (2) készítsen nyomtatott szerepkártyákat öt-hat nézőpontot lefedve (beleértve legalább egy „puha" és egy „kemény" szerepet); (3) vezesse le a gyakorlatot három egyértelmű fázisban – előkészítés, szerepben való vita, szerepen kívüli reflexió; (4) rögzítse a közönség legfontosabb kijelentéseit egy flipcharton, hogy azokat a záró értékelés során felhasználhassa.

Az Influencer Story hatékony és könnyen azonosulható eszköznek bizonyult a középiskolás diákok számára (Alternatív gazdaság szekció), és a fesztivál későbbi szakaszában a digitális standon is ugyanolyan hatékonynak bizonyult. Ahogy egy SGYG-tag megjegyezte, az aktivizmus nem csak az erős elképzelésekről szól – hanem az alkalmazkodásról, a meghallgatásról és arról, hogy megtaláljuk a módját, hogyan haladhatunk előre együtt (Nemes Nagy Agnes szekció).

3. jó gyakorlat – Többszörös üléssorozat: MetaMask / HateTrackers ciklus

Időpontok: 2025. február 15., március 13., március 23., március 30., április 16., április 30., május 28., július 23. Helyszín: Kisharsany, Baranya megye. Célcsoport: 16–22 éves vidéki fiatalok.

A Baranya SGYG nyolc, egyre összetettebb foglalkozáson vett részt: a kezdeti csoporttalálkozótól és a felhasználói forgatókönyvek eljátszásától kezdve a hibaelhárításon és a közös laptopon történő felügyelt regisztráción át egészen a Facebookon, Instagramon, Twitteren, YouTube-on és a magyar online médiában található gyűlöletkeltő hozzászólások szisztematikus összegyűjtéséig. Már márciusra a csoport 62 esetet töltött fel, és ez a szám a májusi foglalkozásra körülbelül 80-ra emelkedett. Májusától kezdve a csapat kiegészítette a programot egy konstruktív válaszmodullal, amelynek keretében az eredeti gyűlöletkeltő hozzászólást egy tiszteletteljes válasszal együtt töltötték fel.

A megismételhető módszertan tekintetében: megismételhető lépések: (1) tervezzen több ülésből álló bevezető fázist, soha ne várjon teljes digitális átállást egyetlen workshop után; (2) mindig legyen legalább egy megosztott eszköz rendelkezésre, hogy a okostelefonnal nem rendelkező résztvevők

ne maradjanak ki; (3) tartsunk fenn egy közös mappát kategorizált példákkal az újoncok támogatására; (4) a dokumentációs fázis után vezessünk be egy konstruktív válaszmodult, amely az aktivistát megfigyelőből beszélgetőpartnerré alakítja.

Az SGYG többször is átláthatatlannak minősítette a Web 3.0 keretrendszert, és kiemelte, hogy az alkalmazás kezdetben nem volt kompatibilis az okostelefonokkal. Ezeket a technikai nehézségeket nem a digitális elem visszavonásával, hanem a konstruktív reagálásra való ösztönzéssel lehet a legjobban kezelni, ami helyreállítja a cselekvési képesség érzését és újra motiválja a részvételt.

4. jó gyakorlat – „Ne bántsd másokat!" Gyermekrajzverseny

Időpont: 2025. április–július (a pályázati felhívás április 16-án jelent meg; a pályaművek benyújtása és a kiválasztás május 28. és július 23. között történt). Helyszín: Baranya megye iskolái, kiállítás az Ordogkatlan Fesztiválon. Célcsoport: gyermekek és tinédzserek.

A fiatalok által kisgyerekek számára megtervezett pályázat az iskolai zaklatás és a mindennapi agresszió témájában várta a pályaműveket. Két-három helyi iskolában osztottak szét posztereket és szórólapokat; a pályaműveket névtelenül értékelték az üzenet, a kreativitás és az érzelmi hatás szempontjából. A kiválasztott alkotásokat élő rajzolási foglalkozások és egy fotópályázat mellett a nagyharsányi Ordogkatlan Fesztiválon (2025. július 31.) állították ki. Egy online múzeum a fesztiválon túl is biztosította a gyerekek munkáinak láthatóságát.

A megismételhető módszertan tekintetében: a következő lépéseket érdemes megismételni: (1) a felhívást pozitív keretbe kell foglalni („Ne árts másoknak!"), ahelyett, hogy egy elítélendő problémára épülne; (2) posztereket és szórólapokat kell terjeszteni egy kicsi, kezelhető iskolai körben; (3) a bírálatot névtelenül kell elvégezni;
(4) biztosítsunk egy jól látható, nyilvános helyszínt a kiállításhoz; (5) egészítsük ki a fizikai kiállítást egy online múzeummal, amely a műveknek végtelen utóéletet biztosít.

Ahogy a Baranya SGYG megjegyezte, a klubtagok megértették, hogy nem azzal lesz valaki menő, ha másokat bánt, hanem azzal, ha vicces, kedves és népszerű ... arra törekszünk, hogy pozitív légkört teremtsünk a közösségben, ahol nincs helye az agressziónak

és a zaklatásnak (rajzverseny).

5. bevált gyakorlat – A playback és a fórumszínház ötvözése Időpont: 2025. szeptember 5–2025. Helyszín: Katakomba Színház, Budapest. Célcsoport: 15–30 éves fiatalok. Résztvevők: 5 SGYG 3 Cromo Baranya csoport Zoli, az új IT-koordinátor.

A szeptemberi hétvégét egy rövid fórumszínházi bemelegítéssel nyitottuk – a közönség alternatív befejezéseket javasolt egy gyűlöletbeszédes forgatókönyvhöz –, majd átmentünk a playback színházra, amelynek keretében a közönség tagjai megosztották személyes történeteiket félreértésekről, konfliktusokról vagy diszkriminációról, és egy kis együttes mozgással, hanggal és improvizációval tükrözte vissza azokat. A találkozó egyben azt a pillanatot is jelentette, amikor a projekt nagyvárosi és vidéki csoportjai személyesen is megismerkedtek egymással.

A reprodukálható módszertan tekintetében: a következő lépéseket kell végrehajtani: (1) toborozzunk egy három-öt tagú, képzett Playback Színház-társulatot; (2) kezdjük a foglalkozást egy könnyen megközelíthető fórumszínházi bemelegítéssel; (3) adjunk lehetőséget a közönségnek, hogy rövid személyes történeteket osszon meg; (4) zárjuk a foglalkozást egy moderált beszélgetéssel arról, amit a résztvevők láttak. Kerüljük a három óránál hosszabb időtartamot: a módszer érzelmi intenzitása magas.

, a vidéki ifjúsági szervezet Baranya -ból Budapest -ba érkezése jelentős személyiségfejlesztési eredményt hozott: nyitottabbá váltunk a művészet és a kreatív kifejezés iránt... figyelembe véve, hogy sok családunk és közösségünk nem igazán értékeli a művészetet, és nem látja annak fontosságát (Baranya SGYG tag). Ez a csereprogram igazolja a vidéki résztvevők nagyvárosi helyszínre történő utazásának költségeit.

Átfogó tanulságok más európai szervezetek számára

A magyar tapasztalatokból három általánosítható elv vonható le. Először is: olyan környezetben, ahol a „gyűlöletbeszéd” kifejezés politikailag terhelt, a téma szándékos átfogalmazása „mindennapi gyűlöletbeszédként” kiszélesíti azoknak a partneriskoláknak a körét, amelyek hajlandóak befogadni a projektet. Másodszor, egy nagyvárosi és egy vidéki SGYG párosítása kiegészítő kompetenciák (Budapesten művészeti-pedagógiai, Baranyában digitális-kreatív) alapján megóvja a projektet a bármelyik csoportból való kieséstől, és kölcsönös inspiráló hatást eredményez. Harmadszor, a digitális tevékenységekhez mindig legyen analóg B-terv: papír alapú versenyek, nyomtatott szerepkártyák és fizikai kiállítások, amelyek lehetővé teszik a projekt folytatását, ha a Web 3.0-val kapcsolatos problémák miatt a digitális komponens leáll.

Következmények az európai HTIA hálózat számára

A magyar kettős pálya – a nagyvárosi Budapest és a vidéki Baranya – olyan strukturális újítás, amelyet más európai partnereknek is érdemes lenne átvenniük. Azzal, hogy a művészeti-pedagógiai pályát az egyik csapatnak, a digitális-bizonyítékalapú pályát pedig a másiknak rendelte, majd a kettőt csak egy későbbi szakaszban kapcsolta össze, a magyar partner megvédte magát a legtöbb önkéntes alapú projektet érintő lemorzsolódási kockázattól. A fórumszínházi módszertan a leginkább exportálható magyar hozzájárulás, és ebben a fejezetben elég részletesen dokumentálva van ahhoz, hogy bármely partner, aki képzett drámaoktatóhoz fér hozzá, reprodukálhassa.

A résztvevők közvetlen hangja

Az alábbi idézetek a partner szervezet által összegyűjtött, a tevékenységet követő értékelő beszámolókból származnak. A projekt minőségi hatásának közvetlen bizonyítékaként közöljük őket, azok hangján, akik átélték.

„A projekt előtt a legtöbbünk nem igazán foglalkozott a művészettel. A telefonunkat úgy használtuk, mint mindenki más – főleg böngészésre és csevegésre. De ennek a programnak köszönhetően kreatívabban kezdtük el használni a digitális eszközöket, figyelembe véve, hogy sok családunkban és közösségünkben nem igazán értékelik a művészetet, és nem látják annak fontosságát.”

— **Baranya megyei SGYG-tag a budapesti csereprogram után**

„Az aktivizmus nem csak arról szól, hogy erős elképzeléseink legyenek – hanem arról is, hogy alkalmazkodjunk, meghallgassuk másokat, és megtaláljuk a módját, hogy együtt haladjunk előre.”

— **SGYG-tag a Nemes Nagy Ágnes Gimnáziumban tartott fórumszínházi műhely után**

„A klubtagok megértették, hogy nem azzal lesz valaki menő, ha másokat bánt, hanem azzal, ha vicces, kedves és népszerű. Arra törekszünk, hogy pozitív légkört teremtsünk a közösségben, ahol nincs helye az agressziónak és a zaklatásnak.”

— **Baranya megyei SGYG, rajzverseny**

LITVÁNIA

AY INTÉZET

LITVÁNIA

AY Intézet, Vilnius

A vilniusi AY Intézet által szervezett litván SGYG 2025-ös aktivista tevékenységét egyetlen, sürgető és helyi sajátosságokat tükröző téma köré építette: a nők tárgyiasítását, mint a gyűlöletbeszéd normalizált formáját. Egy olyan országban, ahol a szexista megjegyzéseket még mindig rutinszerűen ártalmatlan vicceknek tekintik, a csapat a kutatást, az érdekképviseletet és a kreatív gyakorlatot a kampány zászlaja alatt NotObject (NeObjektas) néven egyesítette. Az alábbi öt bevált gyakorlatot időrendben mutatjuk be, tükrözve a meghallgatástól a nyilvános láthatóságig vezető tudatos utat.

A fejezet időrendben mutatja be a következő bevált gyakorlatokat: toborzó kávézó-találkozó (2025. január 30.); demográfiai szempontú környékfeltérképezés (2025. január–április); NotObject nyilvános figyelemfelkeltő esemény (2025. március 2.); Hands Against Silence kerámia műhelyek (2025. június 10. és 12.; 2025. július 8. és 10. (18:00–21:00)); valamint zárókiállítás és szimbolikus befejező gesztus (2025. szeptember 12.). Ezt követően minden gyakorlatot részletesen bemutatunk folyamatos narratív formában, figyelmet fordítva a helyi kontextusra, az máshol is megismételhetőnek bizonyult lépésekre, valamint a csapat által levont tanulságokra.

1. jó gyakorlat – Toborzási kávézó-találkozó

Dátum: 2025. január 30. Helyszín: The Bookest World kávézó, Vilnius. Célközönség: 19–28 éves fiatalok, többségük újságírás, kommunikáció, pszichológia és társadalomtudományok szakos egyetemi hallgató. Résztvevők: 12 fiatal (50 százalékuk nő, 3 nemzetközi hallgató).

Az SGYG két órára lefoglalt egy privát kávézóterületet, és meghívott egy ismert vendégelőadót (Rusne Kirtiklyte-t a Ribologija-tól), hogy bemutassa a kiválasztott témát. Egy rövid diavetítés keretében ismertették a projektet és a partnerországokat. A résztvevőket felkérték, hogy egy Google űrlapon keresztül javasoljanak további találkozókat. A népszerűsítést Instagramon, hallgatói csoportos csevegésekben és szájhagyomány útján végezték.

A megismételhető módszertan szempontjából: megismételhető lépések: (1) foglaljon le egy privát kávézóterületet két órára; (2) hívjon meg egy, a témához közel álló vendégelőadót; (3) tartsa rövidre a diavetítést (10–15 perc); (4) zárja le az eseményt egy interaktív űrlap kitöltésével a követő javaslatokhoz; (5) biztosítson italokat és harapnivalókat.

Az informális, barátságos környezetben történő toborzás eredményeként a kezdeti csoport tagjai elkötelezettebbek, mint a formális felhívásokon keresztül toborzottak. A csoport tagjainak huszonöt év körüli, egyetemi háttérrel rendelkező profilja jól illeszkedett egy olyan témához, amely akadémiai és érzelmi jártasságot igényel.

2. jó gyakorlat – Demográfiai szempontokra összpontosító városrészi felmérés

Időszak: 2025. január–április. Helyszín: Vilnius, a Senamiestis és Naujamiestis központi városrészek. Célcsoport: 18–30 éves nők, akik online és az éjszakai szórakozóhelyeken gyűlöletkeltő beszédnek vannak kitéve. Résztvevők: 5 SGYG-kutató 20 nő, akik konzultációkon és egy országos képzésen vettek részt.

Három hónap alatt az SGYG elvégezte az asztali kutatást, felvette a kapcsolatot négy szakosodott civil szervezettel (Női Információs Központ, Emberi Jogi Megfigyelő Intézet, Ribologija, Stebek Teises), informális konzultációkat folytatott az érdekelt felekkel, valamint helyszíni látogatásokat tett a kockázatnak kitett területeken. A fázis egy országos képzéssel zárult, amelyen tizenegy, közvetlenül érintett, 19–28 éves nő vett részt, hogy megosszák tapasztalataikat és bizalmat építsenek.

A megismételhető módszertan tekintetében: a következő lépéseket kell végrehajtani: (1) egy demográfiai és egy tematikus keret meghatározása; (2) a kutatás szakaszos végrehajtása: irodai kutatás, civil szervezetekkel való kapcsolatfelvétel, érdekelt felekkel folytatott konzultációk és helyszíni látogatások; (3) a folyamat lezárása egy országos képzéssel, amely a feltérképezés eredményeit egy látható szövetségesekből álló közösséggé alakítja.

Néhány nő kezdetben habozott nyíltan beszélni, mert félt az ítélkezéstől vagy a megtorlástól. A csapat informális keretek között és szándékos bizalomépítéssel oldotta meg ezt a problémát. A feltérképezést nem csupán adatgyűjtési eszközként, hanem kapcsolatépítési eszközként is kell értelmezni.

3. jó gyakorlat – #NotObject nyilvános figyelemfelkeltő esemény

Dátum: 2025. március 2. Helyszín: Altspace, Vilnius. Közönség: nagyközönség, egyetemi hallgatók, civil szervezetek képviselői, a nők jogai iránt érdeklődő szakemberek. Résztvevők: 90 regisztrált, 4 személyesen részt vett (átlagéletkor 26 év).

Az esemény két rövid szakértői előadással vette kezdetét – Greta Kin emberi jogi ügyvéd és Ula Kietaviciute tartott előadást a filmművészetről és a reklámról –, amelyek bemutatták a tárgyiasítás jogi és kulturális dimenzióit. Ezt követően Rusne Kirtiklyte moderálásával öt gyakorló szakemberből álló panelbeszélgetés következett. A NotObject / NeObjektas hashtag használata egy konkrét, emlékezetes címkéhez kötötte.

A megismételhető módszertan tekintetében: a következő lépéseket érdemes megismételni: (1) az eseményt két részre kell felépíteni – két szakértői előadásra, amelyet egy moderált panelbeszélgetés követ; (2) a panelbe különböző szektorokból (jog, média, művészet, civil társadalom) érkező szakembereket kell bevonni; (3) gondoskodni kell a megfelelő időkeretről; (4) az eseményt egy jól látható hashtaggel kell megjelölni.

A csapat kifejezetten megjegyezte, hogy a A; túl rövid volt, és a promóció túl későn kezdődött. Ezek a leggyakoribb kudarcok az ilyen típusú nyilvános rendezvényeknél, és már a tervezési fázisban figyelembe kell venni őket.

4. jó gyakorlat – „Hands Against Silence” kerámia műhelyek

Időpontok: 2025. június 10. és 12.; 2025. július 8. és 10. (18:00–21:00). Helyszín: Makes Sense Studio, Vilnius. Célcsoport: különböző korú és háttérrel rendelkező nők. Résztvevők: 50 fő négy foglalkozáson.

Minden háromórás esti foglalkozás három fázisban zajlott. (1) Üdvözlés és bevezetés, névtelen, valós példákkal az online gyűlöletre. (2) Megállapodás a biztonságos térről és megosztás

elmélkedés a gyűlöletbeszéddel kapcsolatos személyes tapasztalatokról. (3) Alkotói fázis agyaggal: a résztvevők a magukra irányuló sértő megjegyzéseket felírták az agyagfelületekre, majd fizikailag összetörték az agyagot, végül pedig egy önértékelésre fókuszáló, pozitív üzenetet hordozó vázát készítettek. A foglalkozás egy önkéntes megosztási körrel zárult. Az anyagok között szerepelt levegőn száradó és kemencében égetett agyag, kerámiaeszközök, elmélkedési kártyák, tea, párnák és nyugtató zene.

A megismételhető módszertan szempontjából: megismételhető lépések: (1) kézműves facilitátor toborzása; (2) a regisztráció korlátozása körülbelül tizenkét résztvevőre; (3) az est három fázisra történő felépítése – keret, reflexió, alkotás; (4) a sorozat felépítése egyetlen fizikai metafora köré (ebben az esetben a gyűlöletkeltő szavakkal feliratozott agyag összetörése); (5) zárás egy nem kötelező megosztási körrel.

Ahogy a műhelyvezető írta, a sértő szavakkal ellátott agyag összetörése, majd valami széppé alakítása hatékony metafora és eszköz a cselekvőképesség visszaszerzéséhez. A módszertan bármilyen olyan környezetben megismételhető, ahol biztonságos tér, kézműves facilitátor és alapvető anyagok állnak rendelkezésre.

5. jó gyakorlat – Zárókiállítás + szimbolikus lezáró gesztus

Dátum: 2025. szeptember 12.

Helyszín: Makes Sense Studio, Vilnius. Célközönség: széles közönség, fiatalok felnőttek, közösség tagok, helyi alkotók, korábbi műhelyrésztvevők. Résztvevők: 30 látogató, 4 SGYG-koordinátor.

A záróesemény egyben a projekt lezárását és a Makes Sense Studio hivatalos megnyitását is jelentette. A műhelyekből származó több mint 25 kerámiaművet állványokon állítottak ki, gondosan megtervezett világítással és DJ-szettel. A korábbi műhelyrésztvevőket megkérték, hogy hozzanak magukkal apró tárgyakat – virágokat, füstölőpálcákat, ékszereket –, amelyek fizikailag kiegészítették aktivista műveiket (vázák, füstölőtartók, ékszerdobozok), így a kiállítás statikus bemutatóból részvételi záró rituálévá változott.

A megismételhető módszertan szempontjából: megismételhető lépések: (1) a záróesemény összehangolása egy partneri polgári infrastruktúra megnyitójával a láthatóság kölcsönös erősítése érdekében; (2) a műhelyek eredményeinek egységes talapzatokon való kiállítása; (3) a korábbi műhelyrésztvevők meghívása

, hogy hozzanak magukkal szimbolikus tárgyakat, amelyek kiegészítik alkotásaikat; (4) tervezzen minimalista hangkulisszát (DJ, ambient zene) a figyelmes, de informális légkör fenntartása érdekében.

A záróesemény részvételi rituálévá alakítása sokkal erősebb érzelmi lezárást eredményez, mint egy hagyományos kiállítás. Ahogy a csapat összefoglalta, az aktivizmus nem mindig megafonnal kezdődik – néha agyaggal, kézzel, közös csenddel kezdődik (műhelybeszámoló).

Átfogó tanulságok más európai szervezetek számára

A litván tapasztalatokból három általánosítható elv vonható le. Először is, a kulturálisan elfogadott viselkedést kifejezetten gyűlöletbeszédként kell megfogalmazni: azáltal, hogy a tárgyiasítást ilyennek nevezte meg, az SGYG a beszélgetés fókuszát a személyes érzékenységről az emberi jogokra és a diszkriminációra helyezte át. Másodszor, a művészetet és a testet kell felhasználni az elvontságból való kilépés eszközeként: a gyakorlati, kreatív tevékenységek olyan módon külsősítik a sérelmet, ahogyan a pusztán verbális formák nem képesek rá. Harmadszor, építsünk ki egy tudatos, több lépcsős utat a meghallgatástól a nyilvános láthatóságig, ahol minden fázis táplálja a következőt – a feltérképezés során megkérdezett nők a műhelyek résztvevőivé váltak, a műhelyek résztvevői pedig láthatták alkotásaikat a záró rendezvényen.

Következmények az európai HTIA hálózat számára

A litván tapasztalatok azt mutatják, hogy egy fókuszált, egyetlen témára (a nők tárgyiasítása) épülő, egy teljes éven át koherensen kidolgozott program a kvalitatív hatás mélységét tekintve felülmúlhatja a diverzifikált portfóliókat. Az európai hálózat számára Litvánia az az esettanulmány, amelyhez fordulni kell, ha egy partner úgy dönt, hogy a gyűlöletbeszéd tágabb kategóriája helyett egy konkrét megnyilvánulására koncentrál. A „Hands Against Silence” kerámia műhely a leginkább másolható litván hozzájárulás, és az a döntés, hogy a záró rendezvényt egy új polgári tér (Makes Sense Studio) megnyitásával párosították, önmagában is strukturális tanulság.

A résztvevők közvetlen hangjai

Az alábbi idézetek a partner szervezet által összegyűjtött, a tevékenységet követő értékelésekből származnak. A projekt minőségi hatásának közvetlen bizonyítékaként közöljük őket, azok hangján, akik átélték.

„Az, hogy sértő szavakkal összetörjük az agyagot, majd valami gyönyörűvé formáljuk át, egy erőteljes metafora és eszköz a cselekvőképesség visszaszerzéséhez.”

— **A Hands Against Silence program facilitátorának reflexiója**

„Az, hogy fizikailag is kifejezhették tiltakozásukat agyagban, olyan cselekvőképességet adott nekik, amelyet korábban nem éreztek.”

— **A műhelyvezető jegyzete, Hands Against Silence 2. forduló**

„Az aktivizmus nem mindig megafonnal kezdődik – néha agyaggal, kézzel, közös csenddel kezdődik.”

— **Litván SGYG, műhelymunka utáni értékelés**

SPANYOLORSZÁG

RINOVA
MALAGA

SPANYOLORSZÁG

Rinova Malaga

A Hate Trackers Into Action projekt spanyolországi szakasza, amelyet a Rinova koordinált Malaga Huelin kerületében, a verbális, fizikai és cyberzaklatást a gyűlöletbeszéd egymást átfedő megnyilvánulásaként kezelte. A spanyol SGYG koherens helyi programot dolgozott ki, amely ötvözte az áldozatokra fókuszáló történetmesélést, a környék kutatását, a nyilvános utcai felvilágosítást és a közösségi művészetet. Az alábbi hét bevált gyakorlat bemutatja a programot egy zaklatás túlélőjével készített bizalmas interjútól kezdve a podcastokon és utcai művészeti túrákon át egészen egy tengerparti rendezvényig, amelynek célja az volt, hogy egyetlen délután alatt több mint negyven fiatalnak terjessze a „több szeretet, kevesebb gyűlölet” üzenetet.

A fejezet időrendben a következő bevált gyakorlatokat mutatja be: bizalmas interjú egy zaklatás túlélőjével (2024. december 10.); kérdőíves környékfelmérés Huelinben (2025. június 5.); utcai művészeti túra és videodokumentumfilm (2025. augusztus 8–11.); „Gól a gyűlöletbeszéd ellen” strandrendezvény (2025. szeptember 12.); Valós történetek dokumentálása a Web 3.0 segítségével (a projekt teljes időtartama alatt); valamint Professzionális podcast-készítés (2025. július 1-jétől). Minden gyakorlatot részletesen bemutatunk folyamatos narratív formában, figyelmet fordítva a helyi kontextusra, a máshol is megismételhetőnek bizonyult lépésekre, valamint a csapat által levont tanulságokra.

1. jó gyakorlat – Bizalmas interjú egy zaklatás túlélőjével

Dátum: 2024. december 10. Helyszín: személyesen a spanyolországi Malagai Egyetemen. Résztvevők: 1 SGYG-tag interjúkészítőként, 1 egyetemi hallgató interjúalanyként.

Az interjút személyesen, hang- és videofelvétel nélkül folytatták le, hogy teljes mértékben biztosítsák az interjúalany anonimitását. A kérdések arra irányultak, hogy az áldozat hogyan vette észre, hogy zaklatják, hogyan kezdődött a zaklatás, milyen típusú volt (verbális, fizikai vagy mindkettő), milyen pszichológiai hatása volt, hogyan keresett segítséget, és milyen tanácsot adna másoknak, akik hasonló helyzetben vannak. A leiratot később egy szakmai podcast (6. jó gyakorlat) forrásaként használták fel.

A megismételhető módszertan tekintetében: a következő lépéseket kell végrehajtani: (1) készítsen egy 7–10 kérdésből álló listát, amely a felismerés, a fejlődés, a hatások és a tanácsok köré épül; (2) ha az áldozat az anonimitást részesíti előnyben, a beszélgetést személyesen, felvétel nélkül folytassa le;
(3) tárgyaljon ki kifejezett és írásbeli hozzájárulást a tanúvallomás későbbi felhasználásához származékos formátumokban; (4) kerülje azokat a kérdéseket, amelyek újra traumatizálhatják az interjúalanyt.

Ahogyan az SGYG összefoglalta, úgy véljük, hogy ennek hatása az lehet, hogy ez csak egy átlagos hallgató az egyetemünkön. Bárki lehet, akivel a folyosón beszélgetünk. Egyetlen, jól lefolytatott interjú egy túlélővel hatékonyabb, mint tíz általános statisztika az iskolai zaklatásról.

2. jó gyakorlat – Kérdőív a Huelin környék feltérképezéséhez Dátum: 2025. június 5. Helyszín: személyesen a Polo Digital épületében, Málagában, a Huelin környéken történő helyszíni adatgyűjtéssel. Résztvevők: 4 SGYG-tag. Célcsoport: Huelin lakói.

Az SGYG egy tíz kérdésből álló kérdőívet dolgozott ki, amely két témára összpontosított: az online gyűlöletkeltésre és a szomszédságban tapasztalható zaklatásra. A kérdések a közvetlen tapasztalatokra, az áldozatok tudatosságára, a bejelentési eljárások ismeretére, az iskolai zaklatás súlyos problémaként való megítélésére, a támogatás és az erőforrások megfelelőségének megítélésére, valamint a jövőbeli helyi kampányokban való részvételi hajlandóságra vonatkoztak. A kérdőív kidolgozása egyszerű volt; a kihívás a helyszíni lebonyolításban rejlett.

A módszertan megismételhetősége szempontjából: megismételhető lépések: (1) a kérdőív két tematikus blokkra osztása; (2) rövid, zárt kérdések előnyben részesítése a megtagadás minimalizálása érdekében; (3) egy záró, nyitott kérdés felvétele arról, hogy mit kellene tenni; (4) egyértelmű lehetőség felvétele a követő kampányokban való részvételre; (5) a csapat kiképzése a tiszteletteljes megközelítési technikákra és a

elutasítás kényelmetlen érzés nélküli elfogadására.

A legszembetűnőbb megállapítás az volt, hogy az emberek nem akarnak időt szánni a segítségnyújtásra, annak ellenére, hogy a gyűlöletkeltő beszéd és a zaklatás olyan gyakori jelenség a társadalmunkban. Ez az alacsony reagálási hajlandóság már önmagában is a probléma része, és ennek figyelembevételével kell kialakítani a jövőbeli bevonási stratégiákat (pl. rövidebb bevonási formátumok, környezeti aktivizálások, mint például az alábbi tengerparti rendezvény).

3. jó gyakorlat – Street-Art túra és videodokumentumfilm

Időpont: 2025. augusztus 8–11. Helyszín: Huelin negyed, Málaga. Résztvevők: 5 SGYG-tag. Eredmények: videó az Instagramon, podcast 2. epizód.

Az SGYG inspiráló falfestményeket kutatott fel a Huelin negyedben, megfogalmazott egy narrációt, amelyben elmagyarázta azok célját, rövid videós túrát rögzített a projekt pólóiban (több szeretet, kevesebb gyűlölet), és a vizuális anyagot egy hosszabb podcasttal egészítette ki. A videó nyilvánosan elérhető az Instagramon (instagram.com/p/DPjBhZyjKBy/) és a rinova.es/street-art oldalon.

A megismételhető módszertan tekintetében: a következő lépéseket érdemes megismételni: (1) a helyi falfestmények felmérése kulturális infrastruktúraként; (2) rövid narrációs szöveg megírása az egyes művek társadalmi jelentéséről; (3) egy sétáló túra lefilmezése egyetlen mobiltelefonnal, a projekt logójával ellátott pólókban; (4) az audioanyag kivonása egy podcast-epizódhoz; (5) a tartalom legalább két csatornán történő közzététele.

Ahogyan az SGYG megfigyelte, a közösségek és a szomszédságok összefoghatnak utcáik és tereik javítása érdekében. Ezeket a falfestményeket nagy tisztelet övezi, gondozzák őket, és jó állapotban vannak. A utcai művészet egyaránt aktivizmus tárgya és módszer is – egy alacsony költségű eszköz a helyi reziliencia történeteinek elmesélésére.

4. jó gyakorlat – „Gól a gyűlöletbeszéd ellen” tengerparti rendezvény Dátum: 2025.

szeptember 12. Helyszín: személyesen, egy malagai tengerparton. Résztvevők: 6 SGYG-tag. Hatáskör: több mint 40 póló osztása.

Az SGYG egyik tagja hozott egy kis futballkaput és egy labdát; egy másik pedig egy összecsukható asztalt és egy hangszórót. A standon ki voltak téve a projekt összes pólója. A program keretében minden résztvevő három kísérletet kapott a gólszerzésre: azok, akiknek sikerült, pólót kaptak, és meghívták őket, hogy ismerkedjenek meg a HTIA-projekttel. Harminc perc aktív toborzás után a járókelők spontán módon kezdtek odajönni a standhoz.

A megismételhető módszertan tekintetében: a következő lépéseket érdemes megismételni: (1) válasszunk ki egy forgalmas szabadtéri helyszínt kedvező időjárási körülmények között; (2) építsük fel az akciót egy népszerű, könnyen megközelíthető játék köré; (3) kössük a részvételt egy olyan kézzelfogható jutalomhoz, amely maga is terjeszti az üzenetet (például egy márkás póló); (4) az első harminc percet fordítsuk proaktív népszerűsítésre, majd hagyjuk, hogy a tömeg ezután spontán módon növekedjen.

Váratlan, de visszatérő beszélgetés alakult ki egy női labdarúgócsapat edzőjével, aki leírta, hogy a játékosok hogyan vannak kitéve gyűlöletkeltő beszédnek a mérkőzések alatt és az interneten. A beszélgetés jól illusztrálja az utcai aktivizmus értékét: ilyen találkozások nem történnek meg konferenciatermekben.

5. jó gyakorlat – Web 3.0 valós történetek dokumentálása

Időszak: a projekt teljes időtartama alatt. Csatorna: HateTrackers Web 3.0 platform. 16-1 .

A spanyol SGYG-tagok számos beszámolót tettek közzé a HateTrackers platformon: a Torre Pacheco-ügyet (egy marokkói állampolgárral kapcsolatos erőszakos incidens, amely több mint 130 000, észak-afrikai közösségek ellen irányuló idegengyűlölő online üzenetet váltott ki); egy fiatal férfi beszámolója a Tourette-szindrómával való együttélésről; egy nő tanúvallomása arról, hogy volt partnere zaklatta és zsarolta; egy nyilvános szolidaritási bejegyzés; olyan migránsok tanúvallomásai, akiknek reményei nem teljesültek érkezésük után; Vini Jr. futballista esete és az általa spanyol stadionokban indított rasszizmusellenes kampánya.

A megismételhető módszertan tekintetében: megismételhető lépések: (1) a Web 3.0 platformot narratív archívumként kezelni, nem csupán feljelentési eszközként; (2) a résztvevőket arra ösztönözni, hogy negatív eseteket és pozitív szolidaritási eseményeket egyaránt töltsenek fel; (3) névtelen profilokat létrehozni, ahol az aktivista biztonsága ezt megköveteli.

Az SGYG néhány tagja névtelen Instagram-fiókokat hozott létre, hogy biztonságosabb módon lépjen fel a gyűlöletkeltő beszéd ellen. Az anonimitás iránti igény nem a gyengeség jele, hanem az online aktivizmus egyik strukturális jellemzője, amelyet a szervezeteknek támogatniuk kell, nem pedig elriasztaniuk.

6. jó gyakorlat – Professzionális podcast-gyártás

Időpont: 2025. július 1-jétől. Helyszín: Polo Digital hangstúdió, Málaga. Résztvevők: SGYG-tagok, a Rinova munkatársai.

A Polo Digital rendelkezésre bocsátotta felvételi stúdióját és berendezéseit. Az SGYG tagjai először tanulták meg, hogyan kell beállítani a kábeleket, a mikrofonokat és a keverőpultot, valamint hogyan kell használni a Reaper felvételi szoftvert. Az 1. epizód egy 2024. decemberi, zaklatás túlélőjével készített bizalmas interjún alapult (1. jó gyakorlat); a túlélő beleegyezett tanúvallomásának felhasználásába, de identitását titokban kívánta tartani.

A megismételhető módszertan szempontjából: megismételhető lépések: (1) tárgyaljon meg egy professzionális stúdió használatát, ahelyett, hogy improvizálna; (2) tervezzen egy rövid technikai képzést az első felvétel előtt; (3) használjon egyetlen interjút két párhuzamos termék (podcast és későbbi származékos formátumok) alapjául; (4) szükség esetén hangszűréssel tartsa tiszteletben az anonimitás iránti kéréseket.

A professzionális produkcióba való befektetés a kezdetektől fogva olyan minőségi küszöböt állít fel, amelyet a későbbi epizódoknak is be kell tartaniuk. Az ellenkezője – azaz az amatőr kezdetek és a későbbi professzionálisodás – sokkal nehezebb.

Átfogó tanulságok más európai szervezetek számára

A spanyol tapasztalatokból három átvihető elv emelkedik ki. Először is, a programot egyetlen városrészhez (Huelin) kell kötni, és annak sajátos kulturális infrastruktúráját – ebben az esetben a falfestményeket, a strandokat és a futballkultúrát – kiindulási anyagként kell elfogadni. Másodszor, a tervezésnek újrafelhasználhatónak kell lennie: egy egyetlen túlélői interjúból podcast, majd kampány lesz; egy egyetlen falfestmény-túra videóvá, majd podcasttá válik. Harmadszor, fogadjuk el, hogy a nyilvános elutasítás a leggyakoribb reakció az utcai felkeresés során, és tervezzünk alacsony súrlódású aktivációkat (a strandfoci-meccs, a pólóosztás) a kérdőív alternatívájaként.

Következmények az európai HTIA-hálózat számára

A spanyol portfólió áll a legközelebb a közösségszervezési módszertanhoz, ezért ezt a fejezetet érdemes megnézni, ha egy partner egy HTIA-stílusú programot szeretne egy konkrét városrészben, és nem intézményi hálózatban meghonosítani. A Rinova-modell három pillérre épül – a környék feltérképezése, a közterületek (strandok, utcák) elfoglalása, valamint azoknak a hangot adása, akik gyűlöletbeszédet éltek át – és bármely hasonló demográfiai jellemzőkkel rendelkező városi környezetben megvalósítható. Az a döntés, hogy az iskolai zaklatás túlélőivel készített interjút hang és kép nélkül rögzítik, és csak a tartalmát teszik közzé, olyan etikai gyakorlatot jelent, amelyet az európai hálózat többi tagjának is át kellene vennie.

A résztvevők saját szavaival

Az alábbi idézetek a partner szervezet által összegyűjtött, a tevékenységet követő értékelésekből származnak. A projekt minőségi hatásának közvetlen bizonyítékaként közöljük őket, azok szavaival, akik átélték.

„Úgy gondoljuk, hogy ennek az a hatása lehet, hogy ő csak egy átlagos hallgató az egyetemünkön."

— **A spanyol SGYG reflexiója az iskolai zaklatás áldozatával készített interjú után**

„Nagyon izgatottak voltunk; ez volt az esélyünk, hogy egy professzionális hangstúdióban lehessünk."

— **Spanyol SGYG, Polo Digital podcast-készítési foglalkozás**

„Egyszerűen igyekeztünk elkerülni azokat a kérdéseket, amelyek felkavarhatják az áldozatot."

— **A spanyol SGYG jegyzete az áldozat interjújának etikai előkészítéséről**

BIBLIOGRÁFIA

A kompendiumról.

Ez a kötet a **Hate Trackers Into Action (HTIA)** projekt keretében kidolgozott bevált gyakorlatok gyűjteménye, amelyet az Európai Unió Erasmus programja társfinanszírozott. A kötet hét országos fiatal aktivista csoport – az SGYG, azaz a Semiological Guerrilla Youth Groups – tapasztalatait dokumentálja, akik 2024 és 2025 között konkrét eszközöket terveztek, teszteltek és finomítottak az online és offline gyűlöletbeszéd felismerésére, megelőzésére és az arra való reagálásra.

Hogyan olvassuk ezt a kötetet?

Minden országos fejezet egy rövid bevezetővel kezdődik, majd folyamatos elbeszélés formájában mutat be egy sor bevált gyakorlatot, amelyet átfogó reflexió és a résztvevők közvetlen véleményeinek szekciója követ. A kötet sorrendben olvasható, vagy a helyi viszonyokhoz igazítható tevékenységek katalógusaként is használható.

Irodalomjegyzék és hivatkozási keret.

Európai Tanács, Compass – Kézikönyv az emberi jogi neveléshez fiatalokkal, Strasbourg, legújabb átdolgozott kiadás. Európai Tanács, R(9)20 ajánlás a gyűlöletkeltő beszédről. Európai Charta a helyi ifjúsági tájékoztatásról. A Hate Trackers Into Action partnerség jelentései és a hét partner szervezet által készített országos naplók. Az Aequa-Tech műszaki megjegyzései az olasz képzésen használt Deescalate moderációs eszközről. A projekt által a HateTrackers Web 3.0 platformon készített online anyagok antológiája.

SZÓJEGYZÉK, PARTNEREK ÉS KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Gyakran előforduló kifejezések szószedete.

Gyűlöletbeszéd – az intoleranción alapuló gyűlöletet terjesztő, szító, előmozdító vagy igazoló bármely kifejezési forma, ideértve a sztereotípiákat és a diszkriminatív nyelvhasználatot is (Európai Tanács, R(9)20 ajánlás). **SGYG** – Semiological Guerrilla Youth Group (Szemiológiai Gerilla Ifjúsági Csoport), az egyes projektpartnerek által létrehozott országos fiatal aktivista csoport, amelynek feladata a helyi tevékenységek kidolgozása, végrehajtása és értékelése. **Web 3.0 alkalmazás** – a HTIA kontextusában a HateTrackers alkalmazás, egy decentralizált adatbázis, amely a MetaMask-on keresztül érhető el, és amelyet gyűlöletkeltő tartalmak feltöltésére, kategorizálására és ellenszólására használnak. **Fórumszínház / Vitázószínház / Playback színház** – három részvételi drámaformátum, amelyet eredetileg Augusto Boal fejlesztett ki, és Magyarországon adaptáltak az iskolákban előforduló mindennapi gyűlöletbeszéd kezelésére. **Compass** – az Európa Tanács kézikönyve a fiatalokkal folytatott emberi jogi oktatásról, amelyet a partnerség egészében fő pedagógiai referenciaanyagként használnak.

Partner szervezetek.

C.I.F.A. ETS, Torino, Olaszország (vezető partner); Hope For Children CRC Policy Center, Nicosia, Ciprus; Youth Included, Prága, Cseh Köztársaság; Hellenic Youth Participation, Athén, Görögország; Cromo Alapítvány, Budapest, Magyarország; AY Institute, Vilnius, Litvánia; RINOVA, Málaga, Spanyolország; valamint a technikai partner, az Aequa-Tech, amely a Deescalate képzésben használt AI-moderációs eszközt biztosította.

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS ÉS ZÁRÓ MEGJEGYZÉS

Etikai keretrendszer.

A szerkesztői munkát az Európa Tanács „Compass” című, az emberi jogi nevelésről szóló kézikönyve, valamint az Európai Helyi Ifjúsági Tájékoztatási Charta irányította. A mesterséges intelligenciával és a digitális technológiákkal kapcsolatos szerkesztői döntéseknél (a mesterséges intelligencia moderációs eszközei, a HateTrackers Web 3.0 alkalmazás, a generatív média használata) **Isaac Asimov robotika három törvényét** vettük alapul, amelyeket a következőképpen fogalmaztunk meg: ne árts egyetlen emberi lénynek sem; védd az emberi méltóságot és autonómiát; maradj felelős az emberi felügyelet előtt.

Köszönetnyilvánítás.

Őszinte köszönet minden fiatal aktivistának, moderátornak, tanárnak, művésznek, ügyvédnek, podcasternek, informatikai szakértőnek és közösségi tagnak, akiknek a hangja megszólal ezeken az oldalakon. A HTIA-kompendium ereje abban rejlik, hogy ők hajlandóak őszintén megosztani mindazt, ami bevált, és mindazt, ami nem.

Egy utolsó meghívás.

Ez a gyűjtemény élő eszközként szolgál. Az oktatókat, ifjúsági munkásokat, művészeket és helyi vezetőket szeretettel felkérjük, hogy merítsenek az itt bemutatott gyakorlatokból, alakítsák át és kombinálják azokat, valamint osszák meg saját tapasztalataikat a HTIA partnerséggel. A gyűlöletbeszéd elleni aktivizmus természeténél fogva kollektív, hosszú távú törekvés: minden egyes helyi kontextusban finomított módszer kicsi, de tartós hozzájárulás az európai közös alaphoz.

AJÁNLÁSOK A MEGVALÓSÍTÁSHOZ

1. A programot egy meglévő intézményi erőforráshoz kell kapcsolni.

A tevékenységek megtervezése előtt térképezzék fel a helyi kontextusban már rendelkezésre álló polgári erőforrásokat: iskolai rádiók, közösségi könyvtárak, polgári technológiai laboratóriumok, hangstúdiók, közszolgálati műsorszolgáltatók, egyetemi karok, fesztiválok. A HTIA tapasztalatai következetesen azt mutatják, hogy egy program elismert helyi infrastruktúrába való beágyazása olyan folytonosságot, minőséget és hatótávolságot eredményez, amellyel egy újonnan létrehozott platform nem tud versenyezni.

2. A gyűlöletbeszéd helyi megnyilvánulásainak azonosítása.

A gyűlöletbeszéd nem minden európai városban ugyanúgy jelenik meg. A litvánok által a nők tárgyiasítására, a magyarok által a mindennapi iskolai gyűlöletre, a csehek által a láthatatlan erőszakot feltáró mikrofilmekre, valamint a spanyolok által az iskolai zaklatás túlélőinek történeteire helyezett hangsúly nem cserélhető fel: mindegyik egy-egy konkrét helyi jelenséget tárgyal. A programot másoló szervezeteknek ellen kell állniuk a módszertan teljes átvételének kísértésének, és helyette azt a módszertant kell kiválasztaniuk, amelyik leginkább illeszkedik ahhoz a helyi jelenséghez, amellyel foglalkozni kívánnak.

3. Tervezzenek útvonalat, ne eseményt.

A jelen összefoglalóban szereplő leghatékonyabb nemzeti programok nem egyszeri események, hanem egész éven át tartó folyamatok: kutatás, toborzás, képzés, nyilvános esemény, kreatív alkotás, kiállítás vagy záró találkozó. Minden szakasz táplálja a következőt, és az egyik szakaszban megismert résztvevők gyakran visszatérnek a későbbi szakaszokba. A programot átvevőknek legalább kilenc hónapos tevékenységet kell tervezniük, gondosan megtervezett sorrendben.

4. Mindig legyen egy analóg B-terv a digitális pályára.

Amennyiben a projekt egy adott digitális platformra támaszkodik – a HateTrackers Web 3.0 alkalmazásra vagy bármely utódjára –, a másolóknak mindig párhuzamos analóg pályát kell fenntartaniuk. Ha a platform meghibásodik, kapcsolódási problémák lépnek fel, vagy a közönség egy része számára elérhetetlenné válik, az analóg pálya biztosítja a program folytonosságát.

FORRÁSOK A MEGVALÓSÍTÓK SZÁMÁRA

Referenciakeret.

Az Európa Tanács „Compass” kézikönyve továbbra is az emberi jogi nevelés legfontosabb pedagógiai referenciaanyaga a fiatalok körében, és az Európa Tanács Ifjúsági Főosztályának honlapján ingyenesen elérhető. A gyűlöletbeszédről szóló R(9)20 ajánlás, amelyet szintén az Európa Tanács adott ki, tartalmazza az HTIA partnerség által elfogadott alapvető meghatározást. Az Európai Helyi Ifjúsági Információs Charta szélesebb szakmai keretet biztosít, amelyen belül az ifjúsági információs szolgáltatások – és kiterjesztve a gyűlöletbeszéd elleni szolgáltatások – várhatóan működnek helyi szinten.

A projekt dokumentációja.

A hét partner szervezet mindegyike elkészítette saját nemzeti dokumentációját a projekt időtartama alatt: SGYG-naplók, tevékenység utáni beszámolók, műhelyvezetői jegyzetek és visszajelzési kérdőívek. Ezeket az anyagokat a partner szervezetek őrzik, és a projektvezető, a torinói C.I.F.A. ETS-en keresztül lehet igényelni. A HateTrackers Web 3.0 alkalmazás állandó nyilvántartást vezet az SGYG-csoportok által feltöltött gyűlöletbeszéd-bejegyzésekről és ellenérvekről.

A munka folytatása.

Azokat a szervezeteket, amelyek csatlakozni szeretnének az HTIA-modellhez vagy annak kiterjesztésében érdekeltek, arra kérjük, hogy közvetlenül vegyék fel a kapcsolatot a partnerséggel. Különösen háromféle kezdeményezést várunk szívesen: egy SGYG-típusú csoport működtetése egy meglévő ifjúsági szervezeten belül; egy helyi műhelymunka szervezése a jelen kiadványban felsorolt módszertani csoportok valamelyikére építve; valamint új bejegyzések hozzáadása a HateTrackers alkalmazáshoz, mellékelt ellenérvekkel együtt. A kompendium az új partnerek által megosztott tapasztalatok alapján folyamatosan bővülni fog.

HATE INTO ACTION
TRACKERS